

Adventes Vēstis

2023
AUGUSTS/
SEPTEMBRIS
331/332

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

BĪBELE
TURPINA
RUNĀT

Stipras ticības
treniņnometne

"Še es esmu,
sūti mani!"

Jauniešiem:
Izredzētā paaudze

Bērniem:
Dievs rūpējas

Saturs:

VĀRDS REDAKCIJAI

- 04** ZIŅAS
Jaunā Septītās dienas adventistu dziesmu grāmata
- 06** ATSKATS. CM/ PM NOMETNE 2023
Stipras ticības treniņnometne
- 09** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Taisnošana ar darbiem
- 10** GYC EVANĢELIZĀCIJAS LIECĪBAS
Dievs var pagodināties pie mazuma tāpat kā pie daudzuma
- 12** ATSKATS
Rakstura dārzi. IMPACT
- 14** PRAVIEŠU GARS
Atklāsme par Jauno Zemi
- 16** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Dieva sadzirdēšanas pakāpes
- 18** TĒMA
“Še es esmu, sūti mani!”
- 23** VESELĪBA
Eiropas Adventistu dzīvesveida centru kongress
- 26** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Bībele turpina runāt: Dieva likums. 2. daļa
- 28** JAUNIEŠIEM
Izredzētā paaudze
- 34** BĒRNIEM
Dievs rūpējas

“Adventes Vēstis” ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVICHA,

Imants ĢIPSLIS, Vineta KRAULIŅA,

Mārite LIPSKA, Andris PEŠELIS.

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

Sveicināti rudenī un jaunā darba cēlienā, mīļie “Adventes Vēstu” lasītāji!

Vai jums patīk pārmaiņas? Zinu, ka ir cilvēki, kuri nevar sevi bez tām iedomāties. Ja nav citu pārmaiņu, viņi vismaz pārbīda istabā mēbeles vai nopērk jaunus aizkarus. Savukārt citi pārmaiņas uztver visai grūti. Viņiem patīk, ja viss rit savu ierasto gaitu. Staigāt kopā ar Dievu ir labi gan vieniem, gan otriem, jo pārmaiņu cilvēkiem Dieva Vārds saka: “Tā ir Tā Kunga žēlastība, ka mēs vēl neesam pagalam; Viņa žēlsirdībai vēl nav pienācis gals. Tās ir ik rītu jaunas, un liela ir Tava uzticība.” (Raudu dz. 3:22, 23), savukārt tiem, kam netiek pārmaiņas, tiek apliecināts: “Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas.” (Jēk. 1:17)

Kā Dieva raksturā un būtībā tiek apvienota nemainība un ik rītu jaunā žēlastība un žēlsirdība, tāpat pārmaiņas un nemainība apvienojas draudzes dzīvē. Mēs vēl aizvien stāvam uz Bībeles un Praviešu Gara rakstu pamata, mēs vēl aizvien un ar katru mirkli vairāk gaidām Jēzus drīzo atnākšanu, mēs joprojām darbojamies kopīgam mērķim – pasludināt triju eņģeļu labo vēsti pasaulei. Un tajā pašā laikā mūsu draudzes dzīvē ik pa laikam notiek pārmaiņas – pēc kongresa draudze Latvijā turpinās darbu jauna Latvijas draudžu savienības prezidenta vadībā, uzticot savu finanšu pārvaldību jaunam mantzinim un visas draudzes dzīves pārraudzību – jaunai Savienības padomei. Darbu sāks arī vairāki jauni nodaļu vadītāji. Par to visu vairāk uzzināsi šī numura tēmas rakstā “Še es esmu, sūti mani!” Lai ikvienam jaunajam kalpotājam un ikvienam, kurš turpinās darbu savā kalpošanas jomā, Dieva svētības!

Šis žurnāla numurs piedāvā arī bagātu atskatu uz aizvadīto mēnešu notikumiem, turklāt tie visi saistīti ar mūsu draudzes jauniešu aktivitātēm – varēsiet uzzināt vairāk par šī gada IMPACT, par Ceļa meklētāju lielo nometni, kā arī gada īpašo notikumu – GYC Europe kongresu Rīgā.

Vēl piedāvājam jūsu uzmanībai Veselības lappusītes rakstu par Eiropas Adventistu dzīvesveida centru kongresu (to izlasot, tik ļoti gribas, lai šāds centrs būtu arī pie mums, Latvijā!), GYC kongresa evaņģelizācijas liecības, Aktuālo jautājumu, kurš aplūko taisnošanu ar darbiem, kā arī vēl citus vērtīgus rakstus.

Rubrikā Vārds mācītājam šoreiz atradīsiet Rīgas 4. draudzes mācītāja Vitālija Dokukas pārdomas par Dieva sadzirdēšanas pakāpēm, savukārt jaunā rubrika Praviešu Gars ļaus ielūkoties Jaunās Zemes krāšņumā.

Lai jums bagātinošs laiks kopā ar “Adventes Vēstīm”!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Rudens Latvijā ir laiks, kad cilvēki steidz iemūžināt skaistus dabas skatus ar dažādu košo krāsu koku lapotnēm. Ir pilsētas, kur gadu no gada pat veidojas sastrēgumi, jo dabas skaistums liekas tik majestātisks, dažbrīd – gluži pārdabisks. Interesanti, ka, atnākot aukstākam laikam, daba it kā “cīnās” un “uzvar” ar skaistumu. Citu skaistumu!

Tāpat arī mēs, Septītās dienas adventistu Latvijas draudzes ģimene, šajā laikā, kad nav vairs tik silti un omulīgi, varam atskatīties uz to, kas ir piedzīvots vasarā, lai gūtu iedvesmu un sirds siltumu aukstākam gada periodam.

Atskatoties uz šo vasaru, šķiet, ka neviens nepaliek vienaldzīgs, jo droši varam teikt, ka piedzīvojam bagātīgu rudens ražu. Īpaši priecē pasākumi, kurus varēja piedzīvot Latvijas jaunieši IMPACT nometnē ar nosaukumu “Rakstura dārzi”, kas šogad norisinājās Alūksnes pusē. Daudzreiz, satiekot jauniešus Latvijas draudzēs, redzu viņu acis īpaši iemirdzami, kad tiek pieminēta šī nometne. Priecē, ka šajās reizēs tiek savienotas ļoti derīgas Bībeles studijas ar praktisko kalpošanu, kas ir tikpat nepieciešama līdzsvarota rakstura izveidē. Tas ir liels dārgums!

Tāpat bērnu un jauniešu sirdis ar Dieva mīlestību tika aizskartas Vislatvijas Piedzīvojumu meklētāju un Ceļa meklētāju stipras ticības

treniņnometnē, kur tika vilktas paralēles starp sporta pasaules disciplīnu, lai sasniegtu labus rezultātus, un ticības dzīves disciplīnu. Pateicība Debesu Tēvam par apsardzību tik kuplam dalībnieku skaitam visas nedēļas garumā!

Šī vasara noteikti tāpat paliks atmiņā daudziem, jo daudziem jauniem cilvēkiem (~700) ar GYC Eiropas mēroga pasākumu, kurā uzrunas teica pazīstamais mācītājs Pāvels Goija – pazīstams kā vairāku grāmatu autors, kuras iedvesmo ne tikai pieaugušos, bet pat pusaudžus. Bet īpaši iedvesmojoši mums, vietējiem, bija redzēt, cik nopietnu atbildības daļu no šī pasākuma bija uzņēmušies jaunieši no Latvijas.

Šīs vasaras spilgtākais notikums Latvijas draudzes ģimenei noteikti bija kongress jeb, vienkārši sakot, vēlēšanas, kas nesa pārmaiņas arī manā kalpošanas dzīvē, paplašinot atbildību un pienākumu loku. Esot plecu pie pleca ar dažādu nodaļu kalpotājiem, kas ir no sirds nodevušies kristieši, man ir pārlicība, ka Debesu Tēvs varēs darboties mūsos un caur mums. Zinu, ka piedzīvosim gan priecīgus brīžus, gan vilšanās brīžus, bet, izejot cauri šiem dabiskajiem komandas formēšanās attīstības posmiem, spēsim sadarboties, meklējot viens otrā stiprās personības puses, lai sasniegtu

kopīgus mērķus un tuvotos Jēzus otrajai atnākšanai.

Īpaša pateicība visiem, kas piedalījās minēto pasākumu organizēšanā! Paldies Debesu Tēvam, ka Viņa klātbūtne un gudrība pavadīja visus šos notikumus! To apliecināja daudzas, jo daudzas dalībnieku atsauksmes.

Šajās dienās, atkal lasot Soģu grāmatas spraigos notikumus, saprotu, ka Dievam rūp ne tikai mūsu nodošanās Viņa lielajam plānam, bet arī izlēmība un rīkošanās. Šajā vasarā esam to bagātīgi piedzīvojuši! Varam ar pārliecību teikt, ka esam salīdzinoši mazs pulks, bet ļoti svētīts un ražīgs! Paldies Dievam, ka varam būt daļa no lielā glābšanas stāsta!

“Nebīsties, tu mazais ganāmais pulciņ, jo Jūsu Tēvs ir nolēmis jums piešķirt Valstību!”
(Lūkas 12:32)

Imants Ģipslis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

JAUNĀ SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU DZIESMU GRĀMATA

26. augusta vakarā Baznīcas ielā 12a ar krāšņu koncertu ceļu pie mūziķiem, draudzēm un pie ikviena, kam sirdī mīt dziesma, uzsāka jaunā Septītās dienas adventistu Dziesmu grāmata.

Koncertā piedalījās dziedātāji no vairākām Latvijas adventistu draudzēm – koris “Gaismas ceļā”, vairāki ansambļi, vīru kvartets, brīnišķīgs bērnu ansamblis –, instrumentāls kameransamblis, kā arī – trijās noslēguma dziesmās – īpaši šim koncertam veidots plašs draudžu koris.

Koncerta programmu vadīja Inga Šļakota un Dāvis Priede. Viņi izveda klausītājus cauri grāmatas tapšanas gaitai, kā arī īsi iepazīstināja ar vairākām Dziesmu grāmatas sadaļām.

No visām 547 grāmatā iekļautajām dziesmām koncertā izskanēja 18, tā rosinot vēlmi pašiem atvērt grāmatu un izpētīt visu tās bagāto piedāvājumu.

Pēc koncerta svētku viesi, kā jau svinībās pienākas, varēja baudīt gardu medus kūku.

MAZLIET PAR GRĀMATU

Jana Janišauska, LDS Mūzikas kalpošanas nodaļas vadītāja: Kopskaitā šo piecu gadu laikā mēs esam pārskatījuši, izdziedājuši un spēlējuši cauri vairāk nekā 2000 dziesmu. Un no tām 547 esam iekļāvuši jaunajā dziesmu grāmatā. Paralēli notika arī dziesmu tulkošanas

darbi, jo daudzas tika ņemtas no ārzemju dziesmu krājumiem, paralēli tika veikti aranžēšanas darbi, jo ne visām dziesmām bija pieejams četrbalsīgs salikums, kāds tas galvenokārt ir ieturēts dziesmu grāmatās. Visu laiku kādam notika darbs pie datora. Šajā gadījumā tas bija Māris Žagars, kurš katru dziesmu pārrakstīja datorrakstā, lai varam to publicēt tālāk dziesmu grāmatā.

Tad, kad sākām dziesmu izvērtēšanu, katru reizi lūdzām pēc Dieva klātbūtnes mūsu tikšanās reizēs. Dieva vadība bija redzama arī procesa beigu posmā, kad jau tika meklētas kļūdas. Datu apjoms 547 dziesmām ir ļoti, ļoti liels. Piemēram, tabulā, kur mēs šīs dziesmas esam rakstījuši, katrai dziesmai ir sava rinda un katrai rindai ir vairākas kolonnas, un visur ir rakstīta svarīga informācija, piemēram, autori, izdošanas gads vai arī dziesmas nosaukums oriģinālvalodā. Tas viss ir iekļauts dziesmu grāmatā. Es daudzkārt esmu piedzīvojusi, ka Dievs dod tādu intuīciju, ka ir jāpārbauda konkrētā dziesma. Tieši tad, kad atsaucos šai domai, tiešām pamanīju lietas, ko uzlabot.

Visbeidzot piedzīvojumi bija arī autoru meklējumos. Mūsdienās attieksme pret autordarbu ir mainījusies. Komandas ietvaros esam centušies restaurēt informāciju par dziesmu autoriem, kas daudzkārt iesūtītajās notīs vai izmantotajos

krājumos nebija rakstīti. Piemēram, kurš ir sacerējis mūziku un kurš ir vārdu autors. Tas diemžēl prasīja daudz laika, bet esmu priecīga par to, ka tas tik un tā tika darīts.

Ir tāda milzu pateicība, ka Dievs mūsu nepieredzējušās rokas un prātus ir spējis izmantot, lai gala rezultātā būtu kaut kas skaists un kvalitatīvs.

Vēl jāmin arī dziesmu grāmatas saturs, jo kopumā ir aptverts diezgan plašs vēsturisks loks. Viena no visagrāk sacerētajām dziesmām datējama ar apmēram 1500. gadu, bet visjaunākā ir 2023. gada dziesma. Tas ir plašs gadsimtu aptvērumš, un tādēļ arī bagāts žanru klāsts. Ir dziesmas, kas ir rakstītas ar korāļu tipa melodijām, ir arī klasiskas himnas. Un ir arī kaut kas nedaudz mūsdienīgāks – tas, kā mēs mūziku redzam šobrīd un veidojam melodijas. Līdz ar to arī satura ziņā piedāvājums ir diezgan bagāts.

(Foto: Agris Janišauskis. Izmantoti fragmenti no Lienes Cirveles intervijas ar Janu Janišausku. Pilnu intervijas tekstu un citus Dziesmu grāmatas stāstus aicinu lasīt vietnē adventisti.lv)

MAZLIET PAR DZIESMOTAJIEM SVĒTKIEM

Estere Savera no Rīgas
1. draudzes: Milzīga pateicība

Dievam, ka Viņš iedvesmoja šāda kalpošanai – jaunās Dziesmu grāmatas tapšanai – un dāvāja visai komandai apņēmīgi un neatlaidīgi tiekties uz šo mērķi un to piepildīt! Koncerts tiešām bija ļoti vienojošs, garīgs un pacilājošs. Īpaši spēcīgi uzrunāja pēdējā dziesma, kas man kā klausītājam, un arī dziedātājiem, riesa asaras – tik dziļi bija dziesmas vārdi un tik īpaši tie stiprināja apziņu, ka mēs katrs piederam Dieva draudzei, esam Viņa mīļie bērni! Paldies par šiem aizkustinošajiem svētkiem!

Rihards Krieviņš no Savienības draudzes: Dziesma ir cilvēka saruna ar Dievu. Dvēseles valoda.

Raušu ģimene no Cēsu “Sadraudzības” draudzes: Paldies “Adventes Vēstu” redakcijai par iespēju pievienot viedokli kopējam stāstam par ilgi gaidīto notikumu – jaunās Dziesmu grāmatas tapšanas finālu un koncertu kā punktu uz “ī”! Sirsnīgs paldies Dainai Kleimanei, kuras uzaicinājumam pateicoties, arī mūsu ģimene iekļāvās kopējos svētkos un piedzīvoja Debesīm līdzīgu atmosfēru!

Uzrunāja ļoti daudz kas – gan meistarīgie pasākuma vadītāji Inga un Dāvis, gan pilnīgi katrs priekšnesums un tā dalībnieki. Prieks par saturīgajiem tekstiem starp dziesmām, interesanto video, kuru varbūt gribējās vēl sekundi garāku, aizrautīgiem jauniešiem un ļoti labā līmenī sagatavotiem dziedošajiem bērniem, atbalstošiem pieaugušajiem un stipriem senioriem. Un vēl negaidīti sirsnīgais un tik ļoti vienotību alkot nesošais koncerta noslēgums, diriģenta Mārtiņa nodošanās un kópķora pēdējās dziesmas! Prieku sniedza arī lielu gandarījumu par izdevušos pasākumu un karstu, karstu mīlestību pret Dievu un līdzcilvēkiem atklājošais Elīnas Strances un Māra Žagara klavieru

duets brīdī, kad tika nests negaidītais, bet tik jauki smaržojošais cienasts. Tas lika domāt gan par mums pieejamo lielo laimi un atvieglojuma sajūtu, esot dzīvā Dieva bērniem, gan arī par tiem cilvēkiem, kuri vēl nav Jēzu iepazīnuši...

Inta Mukāne no Ogres draudzes:

Man personīgi šis koncerts atsaucā atmiņā kādreizējos Latvijas adventistu draudžu sadziedāšanās svētkus, kuri notika ik pa laikam nu jau pirms diezgan daudziem (varbūt pat 15–20) gadiem, kad vai ik gadus no daudzām Latvijas draudzēm, kuras to varēja un vēlējās, brauca ansamblī un kori, un arī solisti, lai veidotu kopīgus svētkus. Arī tad, tāpat kā šoreiz, klausītāju bija pilna, pilna zāle – kā Israēls, kas ik gadus nāca uz Jeruzalemi, uz svētkiem (un viņi to darīja vismaz 3 reizes!). Ar šiem Dziesmu svētkiem adventes tautai (kuros arī es varēju ņemt dalību) man nāca brīnišķīga atziņa. Ja vēl pirms šī Dziesmu grāmatas atvēršanas svētku koncerta mani nedaudz māca skumjas, ka turpmāk varbūt vairs neizmantosim mīlās, nu jau vecās “Jaunās kókķu skaņas”, šo iemīļoto Latvijas draudžu dziesmu grāmatu, tad, tieši piedaloties un no sirds dziedot kópķorī, atkal sajutu šo tik svētīgo brālus un māsas apvienojošo kópības izjūtu un sapratu, ka šīs dziesmas būs izdziedamas arī vienkāršajiem draudzes locekļiem, ne tikai mūziķiem vai dziedātājiem, un ka tās ātri vien iepatiksies arī vecāka gadagājuma cilvēkiem.

Jaunās dziesmas, kuras dzirdējām koncertā, bija pilnas dzīvības un spēka, jo tās ir ar daudzām sirsnīgām lūgšanām izlūgtas un Svētā Gara iedvesmotas. Atceroties tikko noritējušo SDA LDS kongresu, tā rezultātus un degsmi jaunievēlētajos locekļos, es ticu, ka mēs tiešām esam pēdējā laika ļoti svarīgu

notikumu vidū, kad draudzes atmoda ir klāt un Viņa pēdējā žēlastības vēsts ar spēku tiks pasniegta mūsu mīļajai, bojā ejošajai Zemei. Lai Dievs svētī, ka mēs visi saņemam Viņa Garu, Viņa gudrību un spēku aktīvā šīs vēsts pasludināšanas pabeigšanā!

Pāvels Romislovs no Rīgas

1. draudzes: “Tesākumā bija Vārds.” (Jāņa 1:1) Tas tika teikts pirms lielu darbu sākuma. Mūzika radās jau ilgi pēc tam... Atveriet grāmatu zilos vākos un sastapsiet tur gan vienu, gan otru – kópumā milzīga darba rezultātu. Gadu desmitus esmu gājis dažādus ceļus, lai beidzot ienāktu draudzē. Pat ja nebūtu nekā cita, kā tikai šīvakara koncerts, arī tad es teiktu – bija vērts iet šo garo ceļu! Paldies! Šis brīnišķīgais koncerts ar jaunās dziesmu grāmatas dziesmām kārtējo reizi apliecināja, cik veiksmīga var būt Dieva un cilvēka sadarbība! Slava Dievam un paldies cilvēkiem!

Loida Tarasenko no Rīgas

1. draudzes: Man bezgala liels prieks par jaunās dziesmu grāmatas atvēršanas koncertu! Visvairāk mani uzrunāja sākums, pēc tam dziesma “Domu jēri”. Video bija brīnišķīgi un uzrunājoši, bet kulminācija bija pēdējā dziesma ar tās vārdiem, kad visi, visi kópā dziedāja. No sirds paldies ikkatram, kas gatavoja šo brīnumu!

Talsu draudzes ansamblis:

Pateicamies Dievam par to, ka svētījis Septītās dienas adventistu draudzes ar jaunu, skaistu dziesmu grāmatu! Paldies par to, ka Viņš devis gudrību un spēku, ilgas šo darbu paveikt katram, kas pie šīs grāmatas gadu gaitā strādājuši! Mūsu draudzes ansamblis izbaudīja katru mirkli, izdziedot prieku! Paldies par emocijām!

Sagatavoja Anitra Roze

STIPRAS TICĪBAS TREIŅNOMETNE

Dieva žēlastībā no
9. līdz 16. jūlijam norisinājās
24. Piedzīvojumu meklētāju un Ceļa
meklētāju nometne. Varam pateikties
Dievam par uzklašitajām lūgšanām
un Viņa bagātīgajām svētībām!

“Kad es Tevi piesaucu, Tu mani
paklausīji un devi manai dvēselei
drosmi un spēku!” (Ps. 138:3)

Nometnes vieta palika nemainīga,
viesojāmies Jura Cīruļa plāvē
Valmieras novadā. Pateicība Dievam
par spēcīgu vīru palīdzību, iekārtojot
nometnes teritoriju – gan plaujot zāli,
gan būvējot lielo sanāksmes telti.

Lūgšanu ķēde, kas savienoja visas
Latvijas draudzes un pārklāja gan
sagatavošanās procesu, gan nometnes
laiku, ir šīs vērtīgās nometnes atslēgas
vārdi. Tā ir nodošanās Dievam un
paļaušanās uz Viņu, sadarbība un
vienotība citam ar citu, un mīlestība
pret Dievu, Viņa bērniem un
Debestēva radīto.

Atskatoties uz piedzīvoto
nometnē, varam uzskaitīt Viņa
svētības. Dalību nometnē ņēma
piecpadsmit klubi no dažādām
Latvijas pilsētām – klubi, kuros
bērni gada garumā apguva dažādas
prasmes un iemaņas, pildot savam
vecumam atbilstošu PM vai CM
programmu un tuvāk iepazīstot un
pieņemot Jēzu par savu Pestītāju
un Glābēju. Nometnē piedalījās 71
Piedzīvojumu meklētājs, 142 Ceļa
meklētāji, 103 darbinieki, palīgi un
108 vecāki. Milzīga Dieva armija!

Nometnes vienojošais temats
bija “Stipras ticības treniņnometne”.
Bērniem ik rītu bija iespēja stiprināt
ticību caur personīgu Dieva Vārda
izpēti, darba burtnīcas pildīšanu
un uzdevumu veikšanu. Tika
apskatīti tādi temati kā izturība
pārbaudījumos, norādījums
kārdināšanās, ticības vingrinājums –
praktiskie darbi, mēles savaldīšana,
gudra izvēle, nākotnes plānošana un
lūgšana.

Lai arī runātājs no Indijas
nevarēja ierasties nometnē, jo viņam
netika izsniegta Indijas varas iestāžu

atļauja, Dievs brīnišķīgi atbildēja uz lūgšanām un sūtīja Ingu Šlakotu par galveno runātāju nometnē. Kā bērnu, tā pieaugušo gaidītas bija ik rīta un ik vakara sanāksmju Ingas uzrunas, kuras caurvija dienas temats, personīga pieredze un dziļas, bet reizē viegli uztveramas pārdomas.

Rīta un vakara sanāksmes papildināja uzvedumi, ko sagatavoja jauniešu-aktieru grupa. Tika atainotas dienas tēmas un parādīta stipras ticības treniņnometnes apmācība. Gideons un Salamans bija kā vadoni, kas apmācīja dažādus Bībeles personāžus – Simsonu, Ēsavu un Jēkabu, Mariju un Martu, Abednego un citus. Caur šiem personāžiem varēja saskatīt dažādus raksturus, vērot to izpausmes no malas un redzēt, kam šie personāži iziet cauri, darot sevi derīgus Dieva armijai. Bērni atzinīgi novērtēja šos uzvedumus, aktīvi jūtot līdzi. Slavēšanas grupa iedrošināja un saliedēja ar zināmām un jaunām dziesmām.

Nometnes programmu papildināja PM un CM nodarbības. Ceļa meklētājiem tika piedāvātas 20 nodarbības, piemēram, *Galda futbols, Inženierzinātnes, Kokapstrāde, Kvilings, Sirds un asinsvadi, Mezgli* un dažnedažādas citas interesantas, vērtīgas nodarbības, no kurām katrs varēja izraudzīties sev piemērotākās. Tāpat tika piedāvātas 12 nodarbības Piedzīvojumu meklētājiem. Bērni varēja izvēlēties piedalīties gan mūzikas, gan *Mans ķermenis*, gan *Koki*, gan *Mākslinieks*, gan *Kartupelis*, gan *Olimpietis*, gan *Medus* un vēl

citās viņiem saistošās nodarbībās. Nodarbību vadītāji bija piedomājuši un izveidojuši aizraujošas, saistošas un ļoti interesantas nodarbības. Nodarbību cikla noslēgumā bija iespējams nolikt pārbaudes ieskaiti un iegūt nozīmīti, kas papildinās formu lentes.

Debestēvs dāvāja saulainu laiku un tikai nelielu, neilgu lietutiņu, kas it nemaz netraucēja programmai.

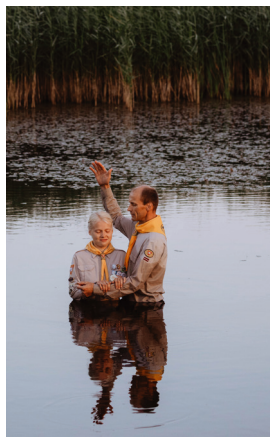
PM bērniem bija iespēja piedalīties saulainā piedzīvojumā no Slimību profilakses un kontroles centra – nodarbībā “Droši saulē”. Bērni caur izzinošām rotaļām un materiāliem apguva un nostiprināja zināšanas par uzturēšanos saulītē. Dāvaniņā katrs ieguva baltu aizsargcepurīti un pērlišu rokassprādzi, pēc kuras var noteikt, cik spēcīgi ir UV stari – pērļītes mainīja krāsu no baltas līdz pat tumši violetai.

Savukārt ceturtdien bija pārgājienu diena. PM bērni devās 5 km garā pārgājienā, bet CM – 11 km garā pārgājienā. Pārgājiena laikā bija dažādi komandas saliedēšanas un atjautības uzdevumi, kuri bija sasaistīti ar nedēļas tēmu.

Sabatā ikvienam bija iespēja piedalīties *Lūgšanu zemē*, kura sastāvēja no vecumposmam atbilstošiem uzdevumiem, pārdomām un lūgšanu aicinājumiem. Kā arī bija izveidota kodu spēle – dodoties cauri dažādu klubu teritorijām, bija jāizpilda uzdevums un jāiegūst viens šifra burtiņš. Paveicot visus uzdevumus, izveidojās vienojošs vārds.

Ceļa meklētāju nometnes no citām nometnēm atšķiras arī ar

vietas uzkopšanu un labiekārtošanu, atstājot vietu labāku nekā pirms ierašanās. Darbā pie saimnieka tika labiekārots volejbola laukums, attīrīts diķītis, lasītas ogas un veikti citi saimnieciski darbiņi. Brīnišķīga iniciatīva bija sazāgēt nometnē izmantotos kontrukciju kokus, tos pēc tam nogādājot kādai ģimenei.

Viens no skaistākajiem nometnes brīžiem ir kristības. Kā ierasts, piektdienas vakarā bungu pavadībā visi nometnes dalībnieki devās uz kristību vietu. Kungs Savai draudzei pieaicināja vienpadsmit jaunkristītos, kuras kristību ūdeņos pavadīja viņu draudzes mācītājs un vārdi par kristāmo no tuvākās personas. Tas bija neaizmirstami un brīnišķīgi! Slava un pateicība par to Dievam! Bija aizkustinoši vērot, kā sirds un dzīve tiek nodota Dieva rokās! Uzturēsim jaunkristītos savās lūgšanās un ikdienas saskarsmē!

Nākamajā dienā pēc sveikšanas un kristību apliecību izsniegšanas mācītājs Agris Bērziņš uzrunāja tos, kuri vēl jūt aicinājumu kristīties, lai iznāk priekšā un lai par šo sirds atsaukšanos varētu aizlūgt. Pateicība

Dievam, ka uz skatuves iznāca daudzi jauni cilvēki!

Atbraucot līdzī nēmām lietas un mantas, lai varētu pārnākt un pavadīt laiku nometnē. Bet, braucot atpakaļ, katrs uz savu pilsētu aizveda ne tikai atvestās mantas, jauno, balto kreklu ar draugu parakstiem, iepazīšanās uzlīmīšu kartīti vai nodarbībās izveidotos darbiņus, bet arī izmainītu sirdi. Dieva Gara aizskartas tika gan domas, gan rīcība, gan vārdi un attieksme. Ikviens līdzī paņēma ko savu, pēc kā Dievs viņu šeit bija atsūtījis.

Pateicība Dievam par nedēļas laikā piedzīvotajām pazemības, iecietības, atbalsta, pašaieliedzības un sadraudzības mācībām!

Lai Dievs arī turpmāk ir vadonis Ceļa meklētāju organizācijai! Lai ikviens – kā liels, tā mazs – top pilnīgs Dieva armijā! Stiprināsim savu ticību caur lūgšanām un sirds nodošanas kalpošanā!

Anhels Manuels
Rodrigess (Ángel
Manuel Rodríguez)

Tulloja Andris Pešelis

TAISNOŠANA AR DARBIEM

Lasot Ps. 18:21, esmu pārsteigts par vārdiem “Tas Kungs man atlīdzināja pēc manas taisnības”. Vai tad taisnošana notiek pēc darbiem?

Tas tiešām tā izklausās, tomēr tā tas nav. Pirms apskatīt citēto tekstu, vispirms padomāsim par dziesminieka izpratni, kāds ir cilvēka stāvoklis Dieva priekšā un kāda ir Dieva taisnības nozīme Psalmos.

CILVĒKA STĀVOKLIS

Domājot par cilvēka dabisko labestību, Psalmos tiek sacīts: “[...] nav neviena, kas dara labu, it neviena” (Ps. 14:3; skat. arī Rom. 3:12). Grēcīgums ir cilvēka stāvoklis (Ps. 32:1) līdz brīdim, kad cilvēks paveic grēku, par kuru pat nezina (Ps. 19:13). Mūsu grēcīgums ir mūsu grēcīgās dabas pamatelements. “Redzi, vainas apziņā es esmu dzemdināts, un grēkos māte mani ir ieņēmusi” (Ps. 51:7). Tagad, respektējot, ko nozīmē būt taisnam Dieva priekšā, dziesminieks paziņo: “Tavā priekšā nav neviena taisna dzīvajo vidū” (Ps. 143:2). Dieva priekšā visi stāv nosodīti, bez taisnības.

DIEVA TAISNĪBA

Mūsu taisnības iztrūkuma risinājums ir Dieva taisnība. Dievišķā taisnība tiek atklāta dažādos veidos Israēla dzīvē, bet mūsu gadījumā te vissvarīgākā ir grēku piedošana. Lai cilvēks varētu stāties Dieva priekšā bez bailēm, ar grēku kaut kas ir jāizdara (Ps. 130:4, 5). Tas ir ekskluzīvs Dieva darbs. Dāvids lūdza To Kungu piedot viņam grēku un apsolīja, ka viņa “mute gavilēdama daudzina Tavu taisnīgumu”, kas nozīmē Dieva piedodošo un taisnojošo žēlastību (Ps. 51:16; kā arī panti 1–8).

Dievs “piešķir taisnību” un konsekventi nedara mums pēc “pēc mūsu grēkiem” (Ps. 103:6, 10). Tie, kam grēki tiek piedoti, top saukti par “taisnajiem” (Ps. 32:1, 2, 11). Tātad taisnība mums ir Dieva dāvana. Arī tie, kas paklausa Tam Kungam un iet uz templi, saņem “svētību no Tā Kunga un taisnību” (Ps. 24:5, skat. arī 3., 4. p.) jeb dievišķu pasludinājumu par taisnību. Jesaja precizē, ka šādi Jēzus pasludinās daudzus par taisniem, “uzņemdamies uz Sevi viņu noziegumus” (Jes. 53:11). Dievs spēj mums piedēvēt taisnību, jo mūsu vietā grēks tika uzlikts uz Tā Kunga Kalpu (Kristu).

TICĪGO TAISNĪBA

Balstoties uz iepriekš sacīto, varam secināt, ka dziesminieks citētajā tekstā nepauž taisnošanu pēc cilvēku darbiem. Konteksts to precizē, kad viņš saka “mana taisnība”, ar ko apstiprina savu derības uzticību vai to, ko mēs dēvējam par svētojošo žēlastību. Dāvids apliecina savu nevainību, sakot, ka ir “bez vainas Viņa priekšā” un ir sargājies no pārkāpuma, bet ne bauslībnieciskā veidā, jo viņš te piebilst, ka Tas Kungs “dara līdzenus manus ceļus” (Ps. 18:33). Viņa taisnīgā dzīve ir Dieva darba rezultāts viņā, un tas ir pamatots Dieva žēlastībā, nevis paštaisnībā (51. p.). Dziesminieks piemin savu taisnīgo dzīvi pazemībā un atkarībā no Dieva. Tā nav lepnuma izpausme, jo viņš zina, ka Tas Kungs “pazemotajiem gādā palīdzību” (27. p.).

Arī no mums Kristus sagaida taisnīgu dzīvi (Mt. 5:20). Jānis visai kategoriski izsaka: “[...] kas dara taisnību, ir taisns, tā kā Viņš ir taisns.” (1. Jņ. 3:7) Taisnošana ticībā ved uz taisnīgu dzīvi Dieva un ļaužu priekšā (skat. Mk. 6:20).

(Avots: *Adventist World* /
2023. gada augusts)

Tad nu mums,
ticībā taisnotiem,
ir mīers ar Dievu caur mūsu
Kungu Jēzu Kristu.

Romiešiem 5:1

Nevis bauslības klausītāji ir
taisnoti Dieva priekšā,
bet bauslības darītāji tiks
atzīti par taisnotiem.

Romiešiem 2:13

Jūs esat taisnoti
Kunga Jēzus Kristus Vārdā
un mūsu Dieva Garā.

1. Korintiešiem 6:11

DIEVS VAR PAGODINĀTIES PIEMAZUMA TĀPAT KĀ PIE DAUDZUMA

Ir aizvadīta GYC sanāksmes sabata evaņģelizācijas iecere – jauniešu iziešana Rīgas ielās un parkos, dāvinot grāmatas “Lielā cīņa” un “Ceļš pie Kristus”. Šis būs neliels atskats uz minētās ieceres norisi Rīgas 1. draudzes pagalmā Baznīcas ielā.

Visveiksmīgāk šajā iecerē iekļāvās GYC jauniešu koris, kura dalībnieku dažādā ādas krāsa un sejas vaibsti bez vārdiem liecināja, ka koris ir daudz nacionāls. Par vislielāko pārsteigumu mums pašiem un baudījumu visiem klausītājiem kļuva tas, ka dziedāšana bija daudz balsīga un ļoti kvalitatīva. Bez paguruma, ar lielu dedzību un bez jebkādam pauzēm jaunieši dziedāja vairāk nekā 2 stundas!

Līdzās korim atradās diezgan bagātīgi sagatavots grāmatu galds. Stiprinošs bija mūsu bīskapa V. Latgaļa apmeklējums un māc. A. Āriņa klātbūtne, kas piešķīra šim pasākumam nozīmīgumu, taču pietrūka mūsu latviešu jauniešu, kuri būtu gatavi ar šo grāmatu bagātību dalīties.

Daudzi no uzrunātajiem cilvēkiem bija citu tautību tūristi, tāpēc lieti noderēja mazie evaņģelizācijas bukletiņi angļu valodā, kuros vismaz parādījās adventistu interneta adrese. Nevaram vainot izdevniecību PATMOS, ka mums nav literatūras visās pasaules valodās, tomēr lielākā skaitā ļoti būtu noderējusi P. Goijas grāmata “Garā un spēkā” angļu valodā, kuras 5 eksemplārus mums uzdāvināja māsa Guna.

Bet kārtējo reizi Dievs apliecināja, ka Viņš var pagodināties pie mazuma tāpat kā pie daudzuma. Tie bija vairāki cilvēki, kuros šajās divarpus stundās Dieva Gars atveda pie mūsu

galda un kuri ļoti labprāt pieņēma dāvinātās grāmatas un iesaistījās sarunās.

Pirms pāris nedēļām Rīgas 1. draudzē viesojās brālis Ādams no ASV. Pēc kopīgās draudzes sadraudzības Plakanciemā, baudot viesmīlīgās Vanagu ģimenes sarūpētās pusdienas, un kavēšanās draudzīgās sarunās brālis Ādams vakarā devās uz pikniku pie kādas latviešu ģimenes. Bet 12. augustā šīs ģimenes pārstāvi Lauru Dievs atveda pie mūsu grāmatu galda. No brāļa Ādama viņa jau bija guvusi informāciju par adventistu viesmīlību un ar prieku pieņēma piedāvātās grāmatas.

Arī Toms, ātrā gaitā traucoties ar skrejriteni pa Baznīcas ielu, uz rokas mājienu apgrīzās un piestūrēja pie grāmatu galda, jo ir Dieva

iepazīšanas procesā un bija bezgala pateicīgs par dāvinātajām grāmatām sev un draugiem.

Evelīna bija jauna, bet stipri nomākta meitene, kurai acīmredzami vajadzīgs uzmundrinājums un stiprinājums, ko viņa cerēja saņemt no dāvinātajām grāmatām un iespējas iepazīt Dievu, apmeklējot draudzi.

Ar visiem neiepazīnāmiem, bet priecājāmiem par katru grāmatu, kas palika pie cilvēkiem, jo Dieva Vārds neatgriežas tukšā, pirms nav padarījis darbu, kāpēc tas sūtīts.

Ļoti gribētos iedrošināt jauniešus kļūt par literatūras evaņģelistiem. Svētā Gara vadībā tā ir kalpošana, kurai var būt mūžības vērtība dvēseļu glābšanā.

*Inese Pilvere,
Rīgas 1. draudze*

DIEVS DARBOJAS UZ VISĀM PUSĒM UN VISĀDOS VEIDOS

Mēs sabata evaņģelizācijā gājām visi četri, katrs devāmies uz savu pusi kopā ar kādiem citiem GYC dalībniekiem no ārvalstīm. Agris devās uz Mārupi, pie Mārupes domes, un viņa kalpošana bija atrast ieinteresētus cilvēkus, kuriem pastāstīt par Daniēla pravietojumu. Viņam rokās bija liels zīmējums – Daniēla grāmatas 2. nodaļas tēls. Agris devās kopā ar kādu no Londonas, un bija cilvēki, kuri atteicās, un bija cilvēki, kuri ieinteresēti klausījās. Jauniešiem patika, ka bija iespēja runāt angļu valodā.

Līna gāja ap Brīvības pieminekli kopā ar trim GYC dalībniekiem no Āfrikas un Anglijas. Piedzīvotais ir gana interesants, jo sākumā esot bijis neiedrošinoši. Cilvēki nodūruši skatienus, nevēloties runāt, bet lūgšanas un nepadošanās sasniedza arvien atvērtākus cilvēkus. Šī grupiņa bijusi tik drosmīga, ka devusies iekšā veikalos pie pārdevējiem, un pārdevēji bijuši laipni. Visatsaucīgākie bijuši jaunieši, it sevišķi tie jaunieši, kurus grūti iedomāties ieinteresētus kristietībā, jo viņu āriene liecinājus par pretējo. Bijušas jaukas sarunas, jaunieši paņēmuši grāmatas. Līna vēlāk dzirdējusi no vienas jauniešu grupiņas kādas meitenes vēlmi apmainīties ar grāmatām, iemainot "Ceļš pie Kristus" pret kāda puīša saņemto "Lielo cīņu", sakot, ka viņa vēlas vispirms izlasīt to lielo grāmatu un tad atkal apmainīties ar grāmatām. Dieva Gars ir kādu interesi devis!

Ir bijis lielisks kontakts ar kādu netālu no Baznīcas ielas dzīvojošu budistu, latvieti. Uzzinot, ka grāmata ir par Jēzu, viņš to nepaņēma,

bet bija gara un ilgstoša saruna. Tika uzsākta arī saruna ar kādiem strādniekiem uz ceļa, aizrunājoties līdz pat pasaules galam. Tie vīri teikuši, ka saprot – pasaules gals tuvojas. Viņiem piedāvāja grāmatu "Lielā cīņa", lai zinātu, kā sagatavoties, saruna izvērtās ļoti vērtīga, bet grāmata tomēr netika paņemta.

Kristaps devās uz Vecrīgu kopā ar kādu gados vecāku pāri – Ģenerālkonferences darbiniekiem, kuri bija ļoti pazemīgi un ļoti ieinteresēti Latvijas cilvēkos un kultūrā. Tā Kristapam bija neaizmirstama kalpošanas pieredze! Viņi neizdalīja daudz grāmatu, bet bija daudz sarunu. Viņi bija nolēmuši dot grāmatas tikai tiem, kuri būs patiešām ieinteresēti un lasīs, nevis tikai paņems. Tāpēc sarunas veidojās garas un ilgas.

Es gāju kopā ar divām meitenēm no Austrijas, devāmies uz Vērmānes dārzu. Sākotnēji sastaptie cilvēki bija ļoti noslēgušies un neatsaucīgi. Pēc vairākiem atraidījumiem devāmies zem kokiem, lai kopīgi lūgtu.

Kādu laiciņu pavadījām bez cerību stariņiem, bet tad Dievs dāvāja gudrību, kā uzrunāt cilvēkus. Mēs devāmies uz amatnieku tirdziņu pie pārdevējiem un meklējām, kas viņu produktā varētu būt kopīgs ar Kristus vēsti. Rokās mums katram bija pa 6 "Lielajām cīņām". Piemēram, pie pārdevēja, kas pārdeva rotaslietas, mēs runājām par pērli un cilvēku, kurš reiz visu pārdeva, lai šo pērli iegūtu. Tā kā bija Sabats, mēs neko nevarējām nopirkt, mums bija žēl, ka kavējām viņa laiku, raisījām interesi un neko nepirkām. Bet lielākā daļa no uzrunātajiem pārdevējiem bija

atsaucīgi un pat pateicīgi! Viens vīrs pārdeva maizi, mēs sākām runāt par dabīgo ieraugu, dzīvības maizi un par Dievu kā dzīvības maizi. Un viņš, to zinot un uzzinot, labprāt paņēma grāmatu. Vēlāk sadalījāmies, domājot, ka trīs ir par daudz, un devāmies katra uz savu pusi, kopā 3 stundu laikā izdalījām 16 "Lielās cīņas".

Man pašai ir vajadzīga liela Svētā Gara drosme, tāpēc vispirms lūdzu, lūdzām arī cita par citu. Bija vairāki notikumi, kas parādīja, ka Svētais Gars darbojas. Satiku kādu vīru, labi ģērbtu, cienījamā vecumā, un, kā sarunas laikā uzzināju, viņš tikko bija apglabājis savu sievu. Saruna ilga apmēram 15 minūtes, kopā ar viņu arī pielūdzu.

Mēs noteikti bijām ieguvēji! Kāda luterāņu ģimenīte izteica pateicību un atbalstu, ka kristiešu jaunieši izdala literatūru. Redzēju arī, kā kāda meitene jau turpat, šķērsojot ielu, sāka lasīt grāmatu. Tas bija liels iepriecinājums! Savukārt pēdējo grāmatu izsniedzu autobusa šoferītim, kurš par to bija ļoti priecīgs. Dievs darbojās uz visām pusēm un visādos veidos!

*Baiba Bērziņa, Madonas draudze
un Ērgļu draudze*

*Foto: Marcos Paseggi,
"Adventist Review"*

RAKSTURA DĀRZI. IMPACT

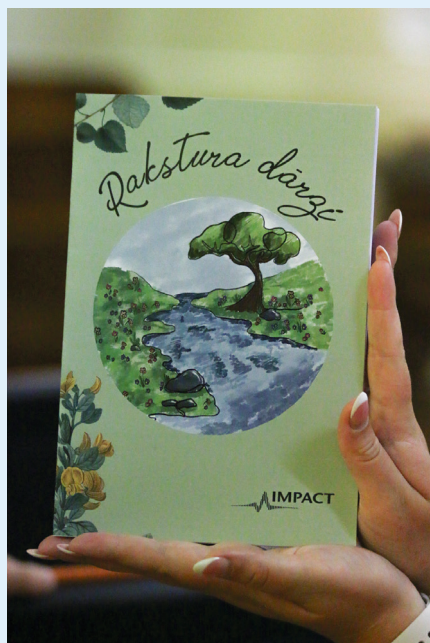
Šogad vienpadsmitais IMPACT evaņģelizācijas brauciens norisinājās no 26. jūnija līdz 3. jūlijam, un tā tematiskais nosaukums bija "Rakstura dārzi". Šajā gadā no dažādām Latvijas vietām uz veselu nedēļu tika pulcināti jaunieši, lai kalpotu Alūksnē un tās apkārtnē.

Visas nedēļas garumā, rītos un vakaros, ar uzrunām kalpoja Džons Bišops (*John Bishop*) no Apvienotās Karalistes. Kā jau šī IMPACT nosaukums liecina – Džona uzrunu galvenais temats bija mūsu rakstura kopšana un audzēšana. Ikvienam interesentam ir iespējams šīs uzrunas noskatīties IMPACT Latvija YouTube kanālā.

Rīta un vakara uzrunas nebija vienīgā lieta, kurā jaunieši ņēma dalību, – programma bija papildīta arī ar dažādiem semināriem un evaņģelizācijas aktivitātēm.

Semināros varēja smelties un atsvaidzināt zināšanas par lūgšanu un komunikāciju, kā arī saņemt atbildes uz garīgiem jautājumiem, kurus IMPACT dalībniekiem bija iespēja uzdot jau pirms paša IMPACT un uz kuriem atbildēja vairāki draudzes līderi.

Kā liecību par Jēzus kalpojošo dabu veicām arī praktisko palīdzību mazajā pilsētiņā, kurā bijām apmetušies – Jaunannā. Daļa no šīs praktiskās kalpošanas bija netālu esošās dabas takas atjaunošana un atsvaidzināšana, kā arī ēdnīcas aizauguša celiņa ravēšana, kura nepalika vietējo iedzīvotāju nepamānīta un nenovērtēta.

Man šī reize IMPACTā bija jau ceturrtā, un mana mīlākā nedēļas daļa ir "Ceļojošā bibliotēka" un grāmatu evaņģelizācija.

Kā jau katru reizi ir daudz foršu stāstu, un sastopam daudz dažādu interesantu cilvēku. Sākumā mēs gājām pa Jaunannas ciematu, kur gandrīz visi durvis atvēra ar smaidu un labiem vārdiem.

Satikām Kanādas luterāņu mācītāju, kuram iedevām grāmatas, parunājāmies un uzzinājām, ka ir uzņēmies pie sevis manu radnieku un ka viņš tieši uz nedēļu bija atbraucis paciemoties Jaunannā! Bija vēl tāds čakls strādnieks, ar kuru parunājāmies un iedevām grāmatu. Pēc tam, kad viņš uzzināja, ka mēs arī praktiski palīdzam ciematā un pilsētā, tad aiz prieka mums paspieda roku un samīļoja!

Ir vēl citi stāsti, un iedrošinu katru – nebaidīties un izmēģināt grāmatu evaņģelizāciju gan IMPACTā, gan savā draudzītē!

/Dāvids Veips/

Nedēļas laikā vietējie tika arī priecēti muzikāli. IMPACT jauniešu koris devās uz sociālās aprūpes centru "Pīlādži" Mālpupē, kur arī vēlāk atsevišķi apciemoja aprūpes centra iedzīvotājus. Savukārt sabata pievakarē dažus kilometrus ārpus Alūksnes, Kolbergī, norisinājās jauniešu kora "Gaismas ceļš" koncerts.

Bet vislielākā no visām evaņģelizācijas aktivitātēm bija "Ceļojošā bibliotēka", kuras laikā tika izdalītas 37 grāmatas un vēl daudzas tika uzdāvinātas. Šajā gadā šī bija īpaša pieredze visiem "Ceļojošās bibliotēkas" kalpotājiem, jo – kā vēlāk vakarā tika stāstīts liecībās – cilvēki, kuri atvēra durvis, bija īpaši laipni, jauki un atsaucīgi tam, ko darām.

IMPACTs ir liela svētība gan pilsētai, gan pašiem dalībniekiem. Šogad runātājs Džons Bišops ļoti garīgi stiprināja manu sirdi un, ticu, arī pārējo dalībnieku sirdis. Katrā uzrunā viņš dalījās ar saviem piedzīvojumiem kopā ar Dievu, kas no jauna atļāva ieraudzīt, cik aizraujoši ir burtiski izdzīvot ticību.

Svētdien mēs devāmies grāmatu evaņģelizācijā jeb "Ceļojošajā bibliotēkā". Katram no dalībnieku pāriem bija iedalītas konkrētas dzīvokļu mājas ar mērķi aprunāties ar cilvēkiem un piedāvāt garīgo literatūru. Šī pieredze, kurā devos pirmo reizi, izvērtās par neizsakāmi lielu prieku! Mēs kopā ar Janu Jansoni paspējām izstaigāt tikai vienu kāpņu telpu, jo sarunas ar tur dzīvojošiem cilvēkiem bija ļoti vērtīgas. Gribas

teikt, ka Alūksnē – un šajos dzīvokļos pavisam noteikti – dzīvo sirsnīgākie un viesmīlīgākie cilvēki. Kopā izdalījām 7 grāmatas, bet vislielākais pārsteigums mūs gaidīja aiz pēdējām dzīvokļa durvīm. Šīs durvis atvēra kundze Aina, un, kad es vēl nebiju pateikusi līdz galam pirmo teikumu, viņa jau ar smaīdu uz lūpām aicināja savā dzīvoklī, lai varam mierīgi parunāties. Kad teicām, ka esam kristietes un piedāvājam cilvēkiem grāmatas, viņa teica: "Nu, protams, ka jūs esat kristietes, nekristieši nedalītu grāmatas apkārt." Šajā vienā stundā, kuru pavadījām sarunās, viņa mums paspēja izstāstīt savu dzīves stāstu, ka ir kristiete jau kopš bērnības un tas ir liels brīnums, ka mēs viņu vispār satikām, jo deviņus mēnešus no gada viņa dzīvo pie savas meitas ģimenes tālu ārpus

Latvijas, viņa arī dalījās ar liecībām, kā piedzīvo atbildētas lūgšanas un cik ļoti mīl Dievu. Pirms atvadījāmies, šī sieviete daudzas reizes mūs samīloja un vēlējās, lai mēs katra pielūdzam. Tad, kad lūdza viņa, no viņas sirds plūda tāds siltums, ka vienmēr atcerēšos viņas izteiktos vārdus: "Lai Dieva mīlestība mūs apņem no matu galiņiem līdz papēžiem." Ja pirms stundas mēs bijām svešinieces, tad aizejot likās, ka šī kundze ir mūsu vecmāmiņa un ka mēs pāri plūstam no tās mīlestības, ko viņa mums ir devusi. Viņa izvēlējās grāmatu "Lūgšanu spēks", un mēs viņai to uzdāvinājām. Ticu, ka Svētais Gars darbosies pie Ainas sirds arī turpmāk.

Tik daudz vēl ir ko mācīties par viesmīlību un to, kā mīlēt cilvēkus vienkāršībā. Cik īpaši ir piedzīvot, ko nozīmē staigāt kopā ar Jēzu ik uz soļa!

/Madara Pešele/

Vislielākais spēks ir lūgšanas spēks. Man ir patīams prieks, ka Latvijas jauniešiem ir tāda iespēja reizi gadā uz vienu nedēļu doties brīnišķīgā ceļojumā – lūgšanas un kalpošanas ceļojumā. Uz vienu nedēļu noliekot malā ikdienas rūpes un katru dienu pavadot lūgšanās, uzticēt Dievam savu dzīvi, uzticēt Dievam kalpošanas darbu un visiem kopā, citam citu atbalstot, doties Dieva darbā pie cilvēkiem.

Priekš manis šis laiks bija par lielu svētību. Bija cīņas, bija uzvaras. Mēs visi bijām liecinieki Dieva apsardzībai un klātbūtnei. Bet vislielākās uzvaras tiek izcīnītas cilvēka sirdī, kad Svētais Gars izmaina domāšanu un raksturu un liek nopietni paskatīties uz savu dzīvi.

IMPACT – tas ir īpašs laiks ar Dievu. Tā ir nodošanās Dieva darbam. Ja Tu esi jauniešs, kam sirds deg par Dievu, es Tevi gribu iedrošināt – ieplāno vienu brīvu nedēļu un dodies uz nākamā gada IMPACT. Ja Dievs Tevi aicina – atsaucies!

/Kaspars Giberts/

Šis bija jau piektais IMPACT, kurā esmu piedalījusies, un varu teikt, ka ikkatrs ir atšķirīgs un nesalīdzināms ar pārējiem.

Viena no lietām, kas man īpaši palika atmiņā pēc šīs IMPACT, ir rīta un vakara sanāksmju uzrunas. IMPACT tēma bija "Rakstura dārzi", un

par to arī bija uzrunas, kuras runāja misionārs Džons Bišops. Uzrunās mēs lasījām vairākas rakstu vietas no Bībeles, kā arī runātājs dalījās ar savu personīgo pieredzi un liecībām. Man patika šī tēma, uzrunas bija iedvesmojošas un interesantas, es guvu vairākas personīgas atziņas, kā arī tās sagatavoja dalībniekus evaņģelizācijai.

Esmu patiesi priecīga, ka izvēlējos apmeklēt IMPACT arī šogad, un pateicīga Dievam par iegūto pieredzi, zināšanām un jauki un vērtīgi pavadīto laiku sadraudzībā. Iesaku arī citiem jauniešiem apmeklēt IMPACT un personīgi izdzīvot šo piedzīvojumu! Lai Dieva svētības un vadība nākamajam IMPACT!

/Liene Ģipsle/

ATKLĀSME PAR JAUNO ZEMI

Ar Jēzu priekšgalā mēs visi nokāpām no pilsētas uz šo zemi, uz lielu un varenu kalnu, kas nevarēja Jēzu panest un sadalījās uz pusēm, un tur radās plašs lidzenums. Tad mēs skatījāmies un redzējām lielo pilsētu ar 12 pamatiem un 12 vārtiem, trim katrā pusē, un ar eņģeli pie katriem vārtiem. Mēs visi izsaucāmies: “Pilsēta, lielā pilsēta nāk, tā nāk no Dieva, no Debesīm!” Un tā nonāca vietā, kur mēs stāvējām.

Tad mēs apskatījām godības pilnās lietas ārpus pilsētas. Tur es redzēju visskaistākās mājas, kas likās no sudraba, atbalstītas uz četriem pērļēm klātiem pilāriem, pārāk brīnišķīgas, lai uz tām skatītos, kuras apdzīvoja svētie un kurām bija zelta lievenis. Es redzēju daudzus svētos ieejam savās mājās, noņemam mirdzošos vainagus un noliekam tos uz lieveņa. Tad viņi izgāja laukā pie mājām, lai apstrādātu zemi, ne tā kā mēs šeit strādājam – nē,

nē! Brīnišķīga gaismas mirdzeja pār viņu galvām, un viņi pastāvīgi slavēja Dievu.

Es redzēju citu lauku, pilnu ar visdažādākajām pukēm, un, tās plūcot, es izsaucos: “Tās nekad nenovītis!” Kā nākošo es redzēju lauku ar garu zāli, pārāk brīnišķīgu, lai uz to skatītos. Tā bija svaigi zaļa, un, krāšņi vilņojot par godu Kēniņam Jēzum, tā atstaroja sudrabu un zeltu. Tad mēs iegājām laukā, kas bija

pilns ar dažādiem zvēriem, lauvas, jēri, leopardi un vilki – visi bija kopā pilnīgā vienprātībā. Mēs gājām starp tiem, un viņi mierīgi mums sekoja. Tad mēs iegājām mežā, ne tumšā, kādi mums ir šeit – nē, nē, bet gaišā, kur viss bija brīnišķīgs. Koku zari šūpojās šurpu turpu, un mēs visi izsaucāmies: “Mēs droši dzīvosim tuksnesī un gulēsim mežos!” Mēs izgājām cauri mežiem, jo gājām uz Ciānas kalnu.

Ejot uz priekšu, mēs sastapām pulku, kas arī apskatīja šīs vietas godību. Es pamanīju pie viņu drēbēm sarkanu vili, viņu vainagi bija spoži, viņu drēbes bija skaidri baltas. Kad mēs viņus sveicinājām, es jautāju Jēzum, kas tie ir. Viņš sacīja, ka tie esot mocekļi, kas Viņa dēļ bija nogalināti. Pie viņiem bija neskaitāms pulks mazu bērnu, arī viņu drēbēm bija sarkana apmale.

Ciānas kalns atradās mums tieši priekšā. Kalnā bija brīnišķīgs templis, un ap to bija septiņi citi kalni, uz kuriem auga rozes un lilijas. Es redzēju mazos rāpjamies vai pēc vēlēšanās lietojam savus mazos spārnus un lidojam uz kalnu virsotnēm, lai plūktu nekad

nevīstošas puķes. Ap templi bija visādi koki, kas rotāja šo vietu, – bukši, priede, egle, eļļas koks, mirte, granātābele un vīģes koks, noliecies zem savu augļu svara. Tie piešķīra vietai krāšņumu. Kad gribējām ieiet dievnamā, Jēzus Savā mīlīgajā balsī sacīja: “Vienīgi 144 000 lai ieiet šinī vietā!”, un mēs saucām: “Aleluja!”

Dievnamu atbalstīja septiņi pilāri, visi no caurspīdīga zelta, klāti ar visbrīnišķīgākajām pērļēm. Brīnišķās lietas, ko es tur redzēju, es nespēju aprakstīt. Ak, kaut es varētu runāt Kānaānas valodā, tad es varētu mazliet pastāstīt par labākas pasaules godību! Tur es redzēju akmens plāksnes, kurās ar zelta burtiem bija iegravēti 144 tūkstošu svēto vārdi.

Aplūkojuši dievnama godību, mēs izgājām, un Jēzus mūs atstāja un aizgāja uz pilsētu. Drīz mēs atkal dzirdējām Viņa mīlīgo balsi sakām: “Nāciet, Mani ļaudis, jūs esat nākuši no lielām bēdām un darījuši Manu prātu, cietuši par Mani, nāciet vakariņās, Es apjozīšos un jums kalpošu.” Mēs saucām: “Aleluja! Godība!” un iegājām pilsētā. Tur es redzēju galdu no tīra sudraba, kas bija daudzju jūdžu garš, tomēr

mūsu acis to varēja pārskatīt. Es redzēju dzīvības koka augļus, mannu, mandeles, vīģes, granātābolus, vīnogas un daudz citu augļu. Es lūdzu Jēzu atļaut man ēst šos augļus. Viņš sacīja: “Tagad ne, tie, kas ēd no šīs zemes augļiem, vairs neatgriežas uz zemi. Bet pēc maza brīža, ja būsi uzticīga, Tu varēsi ēst no dzīvības koka augļiem un dzert avota ūdeni. Un,” Viņš sacīja, “tev jāatgriežas atpakaļ un jāstāsta citiem, ko Es tev esmu atklājis.” Tad kāds eņģelis mani maigi nonesa lejā šinī tumšajā pasaulē. Dažreiz es domāju, ka ilgāk vairs šeit nespēju uzturēties. Visas lietas virs zemes izskatījās tik drūmas! Es šeit jutos ļoti vientuļa, jo biju redzējusi labāku zemi. Ak, kaut man būtu spārni kā balodim, tad es aizlidotu un gūtu atdusu!

Brālis Haidis (*Hyde*), kas bija klāt šinī atklāsmē, sacerēja dzejoli, kurš publicēts reliģiskos laikrakstos un atradis vietu dažās dziesmu grāmatās. Tie, kas tās izdevuši, kas šo dzejoli lasījuši un dziedājuši, nezina, ka tas cēlies no meitenei dotas atklāsmes, sekojot tās pazemīgajai liecībai. Mēs dzirdējām par spožu, svētu zemi, Mēs dzirdējām, un mūsu sirdis līkmo,

Jo esam vientuļš svētceļnieku pulks,
Tik noguris, bēdīgs un skumjš.
Mums stāstīja, ka svētiem tur ir mājas,
Nav ilgāk jāpaliek bez pajumtes.
Mums atklāja, cik glītā zeme daļa,
Kur aiztek dzīvā ūdens upe skaidrā.

Mums stāstīja, kā zaļie lauki viļņo
Par godu Jēzum, lāsta neskarti,
Reiz mežonīgos tuksnešos plaukst rozes,
Slikt krāšņos ziedos dārzi skaistākie.
Un jauki putni koku zaļās lapās,
Skan viņu dziesmas priecīgas un liegas.
Arvien no jauna viņi čivina,
Kā eņģļu arfu skaņas sveicina.

Mēs dzirdējām par palmām,
Ietērpiem un kroniem,

Un baltos tērpos dzidro orķestri,
Par skaisto pilsētu ar pērļu vārtiem,
Kas visa staro gaismā.
Mēs dzirdējām par eņģeļiem un svētiem
Ar viņu zelta arfām, kā tie dzied.
Par svēto kalnu, dzīvības koku
Un par tā lapām dziedinošajām.

Tās zemes ķēniņš skaists,
Viņš ir tās vietas prieks un gaisma.
Mēs redzēsim To Viņa skaistumā
Un sildīsimies Viņa vaiga smaidā.
Mēs būsim tur pēc maza brīža,
Lai vienotos ar skaidrajiem un svētiem.
Būs palma mums un mantija, un vainags,
Un mūžīgs miers.

(Elena Vaita. “Liecības draudzei”
1. sēj., 68.–71. oriģ. lpp.)

Vitālijs Dokuka –
Ogres draudzes,
Rīgas 4. draudzes un
Salaspils draudzes
mācītājs

DIEVA SADZIRDĒŠANAS PAKĀPES

Daudzi cilvēki apgalvo, ka tiem esot pieejama Dieva atklāsme. Mēs arī ticam, ka Tas Kungs vērsas pie ikviena cilvēka tādā veidā, lai šis cilvēks varētu saklausīt un saprast Dieva vēstījumu. Kā tas notiek? Tieši Bībeles stāsti sniedz mums izpratni, kā Tas Kungs ar mums runā un kā mēs Viņa teikto saprotam. Šajās pārdomās aplūkosim trīs komunikācijas pakāpes, kurās Jēzus runā uz cilvēkiem. Šīs pakāpes pieaug virzienā no vienkāršākas uz sarežģītāku.

1. PIEKRIŠANA.

“Un, pie Galilejas jūras staigādams, Viņš redzēja Sīmani un Sīmaņa brāli Andreju tiklus jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. Un Jēzus tiem sacīja: “Nāciet Man pakal, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Un tūdaļ tie, savus tiklus atstājuši, Viņam sekoja. Un, nedaudz tālāk pagājis, Viņš redzēja Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa brāli, laivā tiklus lāpām. Un tūdaļ Viņš tos aicināja. Un tie, savu tēvu Cebedeju ar algādžiem laivā atstājuši, nogāja Viņam pakal.” (Mk. 1:16–20)

Pirmais stāsts var šķist visvienkāršākais, jo tajā Dieva Dēls skaidri un tieši vērsas pie Saviem nākamajiem mācekļiem, lūdzot tiem kaut ko izdarīt. Šiem vīriem nav nepieciešamības apdomāt, kurš to saka vai kā teikto saprast. Dieva balss ir saklausāma skaidri.

Jūs noteikti zināt gadījumus, kad nav nepieciešamības mēģināt uzminēt, kas ir labi, bet kas – slikti. To, piemēram, ļoti labi saprata Hērods attiecībā uz savas sievas sacīto, to saprata Pilāts attiecībā uz

Jēzum izteikto spriedumu, arī Pēteris teicami zināja, ka nevajag nodot savu Skolotāju. Tāpat mēs skaidri saprotam dažas lietas, kuras Dievs ir nepārprotami atklājis (tai nav jābūt balsij no debesīm, šīs lietas skaidri atklāj mūsu sirdsapziņa). Mēs zinām, ar kuru cilvēku nepieciešams izlīdzināties, kuram jāpiebū, pret kuru būtu jāizturas labāk, kādu atbildību Dievs no mums sagaida un tamlīdzīgi. Tomēr pildīt to visu mēs nesteidzamies. Iemesls atteikumam pildīt Dieva skaidri atklāto slēpjas apstākļi, ka neturam Jēzu par savu Kungu. Viņš mums var šķist kā kāds ietaupījums mūžībai, elks, dieviņš, kuru izvelk no azotes bēdu brīdī. Ja tā tas notiek arī mūsu dzīvē, tad mums Viņš vēl nav kļuvis par īstu Kungu. Šī iemesla dēļ Viņa pavēles tiek ignorētas, kā tas nereti arī notiek.

Jevgēnijs Jevtušenko savā dzejolī “Karjera” to ir interesanti aprakstījis: “Galileja laikabiedrs – zinātnieks – nebija nezinošāks par Galileju. Viņš zināja, ka zeme griežas, bet viņam

bija ģimene.”¹ Arī mums var būt ģimene, darbs, mācības, veselība un vēl daudz kas cits, kas ir tapis par prioritāti, ar ko var attaisnoties pat visskaidrāk izsacītās Tā Kunga pavēles laikā.

Marks akcentē – ja Jēzus ir Kungs, tad Viņam jāklausa. Tas, ko paveica mācekļi, ir vispareizākais ceļš. Viņiem bija tikli, laivas, darbs un radinieki, tomēr pēc Jēzus aicinājuma viņi to visu pameta.

Mums ir jāpadara Jēzus par savu Kungu, tad mēs Viņa aicinājumus nepalaidīsim garām. Tādēļ tieši šajā brīdī aicinu ikvienu no jums pārdomāt – kam būtu jānotiek, lai jūs noticētu tam, ko no jums vēlas Tas Kungs? Vai tam ir jābūt rakstītam Bībelē, vai sirdsapziņai tas man jāpavēsta? Kuras Dieva skaidri izsacītās lietas ignorēju es? Kāpēc es tā rīkojos?

2. SAPRATNE.

“Un, lūk, tur bija kāds cilvēks, vārdā Čaķejs, tas bija virsmuitnieks, bagāts vīrs. Viņš gribēja Jēzu redzēt, kāds Viņš esot, bet nevarēja ļaužu dēļ, jo viņš bija mazs no auguma. Tad viņš, aizskrējis priekšā kādu gabalu, uzkāpa vīģes kokā, lai Jēzu varētu redzēt, jo Viņam tur bija jāiet garām. Bet Jēzus, tai vietā nācis, paskatījās uz augšu un uzrunāja viņu: “Čaķej, kāp steigšus zemē, jo Man šodien jāiegriežas tavā namā.” Un tas steigšus nokāpa zemē un Viņu uzņēma pie sevis ar prieku. To redzot, visi kurnēja un sacīja: “Pie grēcīga cilvēka Viņš ir apmeties!” Bet

¹ Oriģ. “Ученый, сверстник Галилея, был Галилея не глупее. Он знал, что вертится земля, но у него была семья.”

Kam būtu jānotiek,
lai jūs noticētu tam, ko no
jums vēlas Tas Kungs?
Vai tam ir jābūt rakstītam
Bībelē, vai sirdsapziņai tas
man jāpavēsta?
Kuras Dieva skaidri izsacītās
lietas ignorēju es?
Kāpēc es tā rīkojos?

Čaķejs piegāja pie Jēzus un sacīja: "Kungs, pusi no savas mantas es gribu dot nabagiem, un, ko es citiem esmu izspiedis, es četrkārtīgi gribu atdot." Jēzus sacīja viņam: "Šodien šim namam pestīšana notikusi, tāpēc ka arī šis ir Ābrahāma dēls. Jo Cilvēka Dēls ir nācis meklēt un glābt pazudošo." (Lk. 19:2–10)

Nākamais evaņģēlija fragments vēl vairāk izceļ personiskās attiecības. Jā, paklausība Dieva balsij izriet no uzticēšanās, tomēr mūsu savstarpējās attiecības tādējādi nekļūst labākas. Pat vairāk – mēs strīdamies ar To Kungu! Tas, ko izlasījām šajā fragmentā, uzsver motivācijas pārmaiņu. Čaķeju neviens ne uz ko neaicināja, viņu neviens nespieda kaut ko atnest, atdot naudu vai mantu. Viņš to paveica pats! Viņš juta, ko šajā brīdī vēlas Tas Kungs, un tūdaļ pat izpildīja sirdī izjusto aicinājumu. Kāpēc? Tāpēc, ka, pirmkārt, viņš piedzīvoja nepelnīti labu attieksmi pret sevi (saruna, viesi, saskare, prieks), un, otrkārt, Čaķejs juta – tieši šajā brīdī, ja viņš paliks tāds pats kā iepriekš, Jēzum tas nepatiks. To var lasīt 7. pantā, kur pār Jēzu no saskares ar muitnieku gulās ēna. Šī iemesla dēļ mūsu stāsta varonis vēlējas atbilst Tam, ar kuru tai brīdī iedraudzējās.

To, ko mācekļi pameta, paklausot pavēlei, Čaķejs pameta, vadoties no iekšējās balss, vēlēdamies tapt līdzīgāks, atbilst Tam Kungam. Šis aicinājums ir atšķirīgs. Tajā Kungs nesaka neko. Viņš tikai atklāj Savu laipnību, bet cilvēka sirds atsaucas, vēlas atbilst šai laipnajai Personai.

Padomāsim – kas bija pēdējā iedvesma, kas mani mudināja pieaugt Dieva līdzībā? Kas man traucē pamanīt Dieva laipnību?

Padomāsim –
kas bija pēdējā iedvesma,
kas mani mudināja
pieaugt Dieva līdzībā?
Kas man traucē pamanīt
Dieva laipnību?
Tu esi no Kristus saņēmis
glābšanu. Vai tā ir tevi
darījusi laimīgu?

Vai atceraties līdzību, kur viens cilvēks bija parādā lielu naudas summu un kuras noslēgumā ļaudis atnāca, lai pastāstītu kungam notikušo? Tad kungs pasauca bijušo parādniestu un sacīja: "Nāc šurp! Kā es izturējos pret tevi? Un kā tu izturies pret savu tuvāko?" Tas ir izpratnes jautājums, kas izriet no apziņas, kā Tas Kungs darbojas mūsu dzīvē, ko Viņš ir paveicis mūsu labā. Šī atziņa maina veidu, kā tu izturies pret citiem. Viņš tev ir piedēvis. Vai arī tu piedod citiem? Tu esi no Kristus saņēmis glābšanu. Vai tā ir tevi darījusi laimīgu?

3. ZINĀŠANAS.

"Patiesi, patiesi Es jums saku: kas neiet pa durvīm avju kūtī, bet citur kāpj iekšā, ir zaglis un laupītājs. Bet, kas ieiet pa durvīm, ir avju gans. Viņam durvju sargs atver, un avis klausā viņa balsij, un viņš savas avis sauc vārdā un izved tās ārā. Kad viņš visas savas avis izlaidīs ārā, viņš pats iet tām pa priekšu, un avis viņam seko, jo tās pazīst viņa balsi. Svešam turpretim tās neseķos, bet bēgs no tā, jo viņas nepazīst svešinieku balsi." (Jn. 10:1–5)

Trešais teksts no evaņģēlijiem ir statisks. Tanī nav tiešu notikumu. Tas ir stāsts par "Jēzus avīm". Tie ir īpaši ļaudis. Viņu svarīgākā pazīme – tie ir iemācījušies atpazīt sava Gana balsi.

Te parādītas ideālas attiecības, kurās ikviens attiecību dalībnieks tiek pazīts *pēc vārda* un kurās ar katru notiek tieša komunikācija. Tas ir reliģijas apogejs, kurā ir iekļautas personiskas, tiešas attiecības ar To, kurš vēlas mūs vadīt.

Par nožēlu, šī balss ne vienmēr ir tāda pati kā baznīcas, garīdznieka, administratora vai kādas citas kristīgās autoritātes balss. Var izrādīties, ka šie ļaudis ir algādži, no kuriem Jēzus avīm nākas bēgt. Par algādžiem tie kļūst tad, kad pārstāj komunicēt ar Ganu, kad tā vietā, lai meklētu dzīvo Dievu, tie saka: "Viss kārtībā, mēs tev pateiksim, kas jādara."

Personiska saziņa ar To Kungu ir bīstama lieta. Vai atceraties, ka pašu Jēzu personiska saskarsme ar Tēvu atveda uz Golgātu? Iespējams, ka dziļi iekšienē mēs to nojaušam, tādēļ izvēlamies personiskās saskares vietā uzturēt ar Dievu kādas cita veida

Tas ir reliģijas apogejs,
kurā ir iekļautas personiskas,
tiešas attiecības ar Dievu.

Padomāsim –
"Vai es klausos Viņā
nepastarpināti?
Vai man ir starpnieki?
Ja tā, tad kas viņi ir?
Kam man viņus vajag?"

attiecības, izmantojot starpniekus, garīdzniekus, programmas, vienalga ko, lai tikai mūsu reliģija būtu bezpersoniska. Bezpersoniska reliģija ir vieglāka. Lai arī ko šāda reliģija no mums prasītu, tas ir vieglāk nekā uzturēt pastāvīgu saskari ar dzīvo Dievu. Grēciniekam ir vieglāk izvēlēties sev tādu reliģiju, kurā būtu tikai "Dieva forma", lai arī cik sarežģīta šāda reliģija nebūtu. Diemžēl tas ir vairākuma ceļš.

Pavaicāsim paši sev: "Vai es klausos Viņā nepastarpināti? Vai man ir starpnieki? Ja tā, tad kas viņi ir? Kam man viņus vajag?"

Tātad, lai atsauktos Dieva aicinājumam: 1) mums ir jāatzīst, ka Viņš mūsu dzīvē ir vissvarīgākais, ne mēs paši; 2) ir jāpamana Dieva labestība pret mums, kas rada vēlmi atsaukties; 3) ir jāpieņem lēmums veidot personiskas attiecības ar Viņu, ko neaizēno nekādi starpnieki.

Āmen.

(Tulkoja Andris Pešelis)

Lai atsauktos Dieva
aicinājumam:
1) mums ir jāatzīst,
ka Viņš mūsu dzīvē ir
vissvarīgākais, ne mēs paši;
2) ir jāpamana Dieva
labestība pret mums, kas
rada vēlmi atsaukties;
3) ir jāpieņem lēmums veidot
personiskas attiecības ar
Viņu, ko neaizēno nekādi
starpnieki.

“Še es esmu,
sūti mani!”

(Jes. 6:8)

Ar šādu moto no 24. līdz 26. augustam Baznīcas ielā 12a norisinājās kārtējais Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības kongress.

Tas iesākās ar svētbrīdi, kurā, mijoties dziesmām Dievam par godu un Dieva Vārdam, m. Dagnija Lapa un m. Līvija Baltrušaita-Karzone izveda klātesošos cauri Dāvida 103. psalmam, mudinot slavēt Kungu un pieminēt visu labo, ko Viņš ir darījis, uzticēties Viņam un paļauties uz Viņu.

Kongresa darbu iesāka Mandātu komisijas ziņojums, pēc kura kongress tika paziņots par balsstiesīgu.

Kongresu atklāja LDS prezidenta Viļņa Latgaļa ievadvārdi un lūgšana, kam sekoja Baltijas ūnijas prezidenta Ivo Kāska (Ivo Kāsk) uzruna.

Br. Ivo Kāks, balstoties uz kongresa moto, aicināja pārdomāt Jesajas grāmatas 6. nodaļas

notikumus, uzsverot, cik svarīgi ir sludināt ļaudīm vēsti nevis pārākuma apziņā, bet pazemībā, apzinoties atkarību no Dieva. Jesaja uzlūko Debesu būtnes – Dieva godību, serafus – un jūt, ka ir pazudis. Mums īpaši patīk rakstvieta “Še es esmu”, bet vai apzināties šo vēlmi pareizi? Jā, tā vēsta par evaņģēlizāciju, bet tā runā arī par visu mūsu vēlmju un darbu motīviem. Jesajas pirmā reakcija nav: “Es iešu”, bet gan: “Es esmu pazudis”. Viņš zina vairāk par citiem, bet nejūtas par citiem labāks. Tādai jābūt arī mūsu motivācijai – iet un runāt ar pazemību, vispirms nākot pie Dieva savas necienības apziņā. Tikai tad Dievs var šķīstīt mūsu lūpas. Arī Jonam bija jāsasniedz pazemības dziļumi, lai atsauktos Dieva aicinājumam, tāpat tas notika arī ar apustuļiem. Jesajas atsaukšanās nav teikta pašpārliecībā, bet gan pazemībā. To pašu apzinājās Daniēls. Šie vīri redzēja sevi kā daļu no tautas. Mēs visi esam grēcinieki, un mums ir vajadzīga Viņa šķīstījošā un pārveidojošā ogle. Tikai tad

varam teikt: “Sūti mani pie tiem, no kuru vidus es nāku, es esmu tāds pats kā viņi.” Kaut šajā vietā un brīdī mēs to varētu piedzīvot – mēs esam vienlīdzīgi, mums visiem ir vajadzīga Dieva labvēlība!

Pēc uzrunas tika ievēlēta Balsu skaitīšanas komisija un sekretariāts.

LDS sekretārs Daumands Sokolovskis iepazīstināja klātesošos ar vairākiem ziņojumiem. Starp tiem bija ziņa, ka aizvadītajā laika posmā tikušas noorganizētas divas jaunas draudzes – draudze “Cerība” un Saulkrastu draudze. Vienprātīgi balsojot, abas jaunās draudzes tika uzņemtas Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienībā.

Tad kongresa dalībnieki uzklaušīja un pieņēma LDS amatpersonu – prezidenta Viļņa Latgaļa, sekretāra Daumanda Sokolovska un mantziņa Ilgoņa Mazjūļa – atskaites par darbu laika posmā no 2018. līdz 2023. gadam.

V. Latgalis savu atskaiti iesāka ar pateicību par iespēju kalpot,

Kongresa atklāšana

25. augusta mācītāju ordinācijas dievkalpojums

saliedēto komandu, žēlastības laiku, piešķirtajām brīvībām, Dieva brīnumiem, dedzīgajām lūgšanām par Savienības darbu un kongresu, kā ar par kongresa sagatavošanas komandas ieguldīto lielo darbu, bet noslēdza ar vārdiem no 1. Pēt. 1:7–9, uzsverot pazemību kalpošanā un pieaugšanu Dieva līdzībā, kā arī draudzes misiju un mērķi, uz kuru tiecamies, – Jēzus Kristus drīzo atnākšanu.

D. Sokolovskis savā atskaitē iepazīstināja ar pēdējo piecu gadu statistiku draudžu skaita izmaiņās, savukārt mantzinis I. Mazjūlis – ar finansiālo situāciju. Savu ziņojumu viņš pabeidza ar vārdiem: “Finansiālā situācija draudzē ir veselīga, kā jau tas nākas SDA draudzei, kura popularizē veselīgu dzīvesveidu.”

Tad darbu iesāka kongresa Organizācijas komiteja, un šis darbs turpinājās vairāk nekā trīs stundas.

Organizācijas komitejas darba laikā kongresa delegāti Lielajā zālē uzklusēja vairāku nodaļu vadītāju atskaitei – Bērnu kalpošanas nodaļas, Ģimeņu kalpošanas nodaļas un Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītājas Mārites Lipskas atskaiti, Sabatskolas nodaļas vadītāja Andra Pešļa atskaiti, Lūgšanu nodaļas vadītājas Baibas Bērziņas atskaiti (delegāti, kuri devās pie mikroфона uzdot jautājumus, šo nodaļu atzina par nozīmīgāko visā Latvijas draudžu savienībā) un Diakonijas jeb Draudzkopības nodaļas vadītāja Aināra Gaiļa atskaiti.

Starp atskaitēm ar motivējošām evaņģelizācijas uzrunām kalpoja “Amazing Facts” pārstāvis no Zviedrijas Dans Millaress (*Dan Millares*). Savās uzrunās viņš aplūkoja dažādus aspektus ceļā uz vārdiem “Še es esmu, sūti mani”. Savā pirmajā uzrunā D. Millaress pieskārsās aspektam “Še es esmu, sūti mani... kā aklu vīru”.

Jēzus var mūsu dzīvi pārveidot tā, ka esam gatavi kalpot Viņam. Dažreiz savā garīgajā dzīvē esam garīgi akli un mums jālūdz, lai Dievs atjauno mūsu redzi. Tāda neatlaidība bija aklajam vīram, kurš satika Jēzu (Marka 10. nod. no 46. panta). Kādas mācības no šīs tikšanās varam gūt?

Pirmā mācība – aklaiss vīrs saprata savu vajadzību pēc Jēzus. Daudzi no mums to nesaprot. Šim vīram bija patiesa vajadzība pēc Jēzus, viņš apzinājās savu stāvokli.

Otrā mācība – viņš sauca pēc Jēzus, sauca pēc palīdzības.

Trešā mācība – ļaudis apsauca aklo vīru; apdomāsim, vai arī mēs dažkārt neapklusinām kādu, kurš apliecina ticību Jēzum, sakot viņam, ka tagad nav īstā vieta un laiks.

Aklaiss vīrs apzinājās, ka Jēzus ir Mesija, jo nosauca Jēzu par Dāvida dēlu. Viņš bija dzirdējis apsolījumu, ka Mesija atvērs aklo acis. Savienojot to ar tēmu “Sūti mani”, aklaiss sauc uz Jēzu citādā veidā. Varam iztēloties viņu kliedzam: “Še es esmu! Es Tevi neredzu, nevaru pie Tevis aiziet, ievēro mani, nepaej man garām, Tu esi man vajadzīgs!” Tā ir patiesa, noteikta ticība. 49. pantā lasām, ka Jēzus apstājās. Ir svarīgi to zināt par Jēzu – Viņš nesteidzas, Viņš nav pārāk aizņemts, Viņam ir laiks priekš

tevis, Viņš tevi dzirdēs, veltīs tev laiku. Jēzus saprot, ka aklaiss vīrs ir gatavs tikt izsūtīts, lai kalpotu citiem.

“Esmu pateicīgs, ka Jēzus izvēlas tādus cilvēkus kā mēs, lai palīdzētu mums pašiem. Es te nestāvētu, ja nebūtu bijis cilvēku, kuri atsaucās Dievam ar vārdiem: “Še es esmu, sūti mani!”” teica Dans Millaress. “Mēs ar sievu savulaik tikām aicināti par misionāriem uz kādu pilsētu. Mēs negribējām turp pārcelties, bet zinājām, ka tur ir vajadzība un ka Dievs mūs aicina, tāpēc devāmies šai ceļojumā, un tas izmainīja mūsu dzīvi.”

Arī šai kongresā mēs varam nejusties gana piemēroti, gana gatavi, bet, ja Dievs aicina kalpošanā, Viņam resursu pietiek.

50. pantā Bībeles angļu tulkojumā teikts, ka aklaiss vīrs pielēca kājās un skrēja pie Jēzus. Vai pamanījāt, ka viņš to darīja, vēl pirms bija kļuvis redzīgs? Viņš pat atstāja savas drēbes, jo nu viņam bija kas svarīgāks. Arī tad, kad nāks izpostīšanas negantība, mums nav jādomā par to, kā paņemt kaut ko līdzīgu no mājām. Ir jādomā par svarīgākām lietām. Lietas mūs nepaglabās, ir tikai viens, kurš var palīdzēt, – Jēzus. Celies un skrien, kad Viņš tevi aicina!

51., 52. pantā lasām: “Un Jēzus griezās pie tā un sacīja: “Ko tu gribi, lai Es tev daru?” Bet aklaiss Viņam sacīja: “Rabuni, ka es varētu redzēt.” Un Jēzus tam sacīja: “Ej, tava ticība tev palīdzējusi.” Un tūdaļ tas kļuva redzīgs un pa ceļu Viņam sekoja.” Lai tā ir mūsu lūgšana – vērsties pie Jēzus un lūgt: “Es gribu redzēt. Palīdz man!” Atbilde nāks. Lai tā ir mūsu ticība.

Mācītāju un viņu dzīvesbiedru svētīšana

Kongresa viesu svētku vakariņas

LDS sekretāra Daumanda Sokolovska atskaite

Pēc īsa starpbrīža zālē atgriezās Organizācijas komiteja, kuras uzdevums bija izraudzīties pārstāvjus Ievēlēšanas komitejai un Statūtu komitejai.

Ar lielu balsu pārsvaru Ievēlēšanas komitejā tika ievēlēti: Ēriks Irmejs, Liene Logina-Kurpniece, Daumants Kleimanis, Dāvis Priede, Juris Cīrulis, Elita Lapīna, Vitālijs Mačņevs, Inga Šlakota, Tālvāldis Vilnis, Dainis Rudzītis, Normunds Ģipslis un Līvija Baltrušaitē-Karzone. Komitejas darbu vadīja Baltijas ūnijas prezidents Ivo Kāss.

Savukārt darbam Statūtu komitejā tika izraudzīti un ar vienprātīgu balsojumu ievēlēti: LDS sekretārs, Baltijas ūnijas amatpersona, Andris Pešelis, Anitra Roze un Linda Šķersta-Saļņikova.

Ievēlēšanas komiteja uzsāka darbu uzreiz pēc vakariņām.

LDS prezidenta Viļņa Latgaļa atskaite

Kongresa otrā darba diena, 25. augusts, iesākās ar Ievēlēšanas komitejas ziņojumu. LDS prezidenta amatam izvirzīja **Imanta Ģipšļa** kandidatūru.

Pēc īsām debatēm LDS sekretārs D. Sokolovskis nedaudzos vārdos iepazīstināja delegātus ar izvirzīto prezidenta amata kandidātu Imantu Ģipsli – ka viņš līdz šim ir kalpojis draudzēs Rēzeknē, Kārsavā un Ludzā, bet tikko uzsācis jaunu kalpošanu Ventspils draudzē un Saldus draudzē, ir darbojies pirmslaulību konsultāciju jomā, iesaistījies sociālajā darbā, studē magistrantūrā, ir brīnišķīgs vīrs un trīs bērnu tētis.

Vēl pēc īsa lūgšanu brīža tika uzsākts balsošanas process, kura rezultātā Imants Ģipslis ar lielu balsu pārsvaru tika ievēlēts par jauno Latvijas draudžu savienības prezidentu.

LDS mantziņa Ilgoņa Mazjūla atskaite

Aicināts teikt īsu uzrunu, jauniešlētais LDS prezidents sacīja: “Atbraucu uz kongresu, lai kalpotu tur, kur esmu vajadzīgs. Es par to daudz lūdzu. Kad Ievēlēšanas komiteja uzaicināja mani šai kalpošanai, biju pārsteigts. Mana lūgšana bija: “Es neteikšu Dievam nē.” Ceru, ka Dievs dos spēku un gudrību. Mērķus ir iespējams sasniegt, tikai sadarbojoties. Lai Dievs mūs vada un svētī!”

Kongresa turpinājumā jaunais LDS prezidents pievienojās darbam Ievēlēšanas komitejā, bet delegāti turpināja darbu pie LDS Statūtiem. Tika izteikti un jaunajai Statūtu komitejai nodoti vairāki priekšlikumi labojumiem. Jau tūlīt pēc pusdienām Statūtu komiteja sapulcējās operatīvai sanāksmei un

Ievēlēšanas komitejas ziņojums

Kongresa delegātu balsojums

*Jaunievlētais LDS prezidents
Imants Ģipslis*

uzreiz pēc pārtraukuma nāca klajā ar vairākiem Statūtu labojumiem. Lielākā daļa šo labojumu un papildinājumu bija redakcionālas dabas. AV lasītājiem saistošākais varētu būt labojums attiecībā uz kārtējo LDS kongresu sasaukšanas termiņu. Statūtu komiteja, ņemot vērā delegātu ierosinājumus, piedāvāja veikt labojumu, nosakot, ka līdzšinējo piecu gadu vietā turpmāk kārtējie LDS kongresi tiks sasaukti ik pēc četriem gadiem. Ar ievērojamu balsu pārsvaru šis priekšlikums tika atbalstīts. Rezultātā jaunie LDS statūti ar Statūtu komitejas ieteiktajiem labojumiem tika pieņemti.

Kongresa darbu turpināja nākamo kalpošanas nodaļu vadītāju atskaite: Komunikācijas nodaļas vadītājas Vinetas Krauliņas, Namturības nodaļas

Kongresa debātes

*Jaunievlēta LDS administrācija: Dāvids Priede, Daumants Sokolovskis un
Imants Ģipslis*

*Kongresa semināru vadītājs
Dans Millaress*

*26. augusta svētku dievkalpojums. Lūgšanas par jaunajiem
LDS kalpotājiem.*

un Personiskās kalpošanas nodaļas vadītāja Valda Zilgalvja, Mūzikas kalpošanas nodaļas vadītājas Janas Janišauskas, Ceļa meklētāju vadītājas Judītes Plendiškes un Mācītāju izglītības nodaļas un Mācītāju nodaļas vadītāja Andreja Āriņa atskaite.

Pēdējās atskaites laikā zālē atgriezās Ievēlēšanas komiteja, bija izvirzīti kandidāti LDS sekretāra un mantziņa amatam. LDS sekretāra amatam atkārtoti tika izvirzīts un ar lielu balsu pārsvaru ievēlēts līdzšinējais sekretārs **Daumands Sokolovskis**, savukārt mantziņa amatam tika izvirzīts un ar balsu pārsvaru ievēlēts **Dāvis Priede**.

Ievēlēšanas komiteja devās turpināt darbu, bet zālē delegāti saņēma kārtējo garīgās enerģijas lādiņu no Dana Millaresa, kā arī iepazinās ar pēdējo LDS kalpošanas nodaļu atskaitēm. Noslēgumā par darbu aizvadītajā piecu gadu posmā stāstīja Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs Agris Bērziņš, Jauniešu nodaļas vadītājs Dāvis Trubeckojs un izdevniecības "Patmos" vadītāja Anitra Roze. Ar balsojumu tika apstiprināta arī laika trūkuma dēļ neizskanējusi **ADRA Latvija** vadītājas Janas Siliņas atskaite, jo, kā Jana teica, viņas darbs ir visu mūsu darbs un tā augļi ir visiem ļoti zināmi.

Atskaišu izskaņā zālē atgriezās Ievēlēšanas komiteja ar savu

noslēdzošo ziņojumu – bija izvirzīti kandidāti LDS padomei, kā arī vairākām kalpošanas nodaļām.

Par LDS nodaļu vadītājiem tika izvirzīti un ar balsu vairākumu apstiprināti šādi kalpotāji:

Mācītāju nodaļa – Tālivaldis Vilnis,

Izglītības nodaļa – Līvija Baltrušaitē-Karzone,

Mūzikas nodaļa – Jana Janišauska (ievēlēta atkārtoti), Sabatskolas un personiskās kalpošanas nodaļa – Andris Pešelis (Sabatskolas nodaļā ievēlēts atkārtoti, bet personiskās kalpošanas jomā – pirmo reizi),

Diakonijas nodaļa – Ainārs Gailis (ievēlēts atkārtoti),

Jauniešu nodaļa – Jana Jansone,

Latvijas "Ceļa meklētāji" – Judīte Plendiške (ievēlēta atkārtoti),

Izdevniecība "Patmos" – Anitra Roze (ievēlēta atkārtoti),

Lūgšanu kalpošanas nodaļa – Baiba Bērziņa (ievēlēta atkārtoti),

Veselības kalpošanas nodaļa – Agris Bērziņš (ievēlēts atkārtoti).

Savukārt Latvijas draudžu savienības padomē turpmāk darbosies: **Imants Ģipslis, Daumands Sokolovskis, Dāvis Priede, Līvija Baltrušaitē-Karzone, Jana Janišauska, Raivis Kaspars (ievēlēts atkārtoti), Daumants Kleimanis, Oļegs Mihailovs**

(ievēlēts atkārtoti), Sīgita Pešele, Tālivaldis Vilnis, kā arī Misijas nodaļas vadītājs, kurš padomei vēl jāizraugās.

Kongresa darba cēlienu noslēdza vakariņas un ilgi gaidītais, svinīgais četru mācītāju ordinācijas dievkalpojums. LDS ordinēto mācītāju pulkam pievienojās Imants Ģipslis, Normunds Ģipslis, Āvo Štopis un Mārtiņš Subatovičs. Bet jau nākamajā dienā delegāti un draudzes locekļi pulcējās uz svinīgo kongresa noslēguma dievkalpojumu, kurā tika teikti pateicības vārdi aizvadītajā posmā kalpojušajiem brāļiem un māsām, kā arī vēlējuma vārdi tiem, kuri turpinās darbu Latvijas draudžu savienībā.

"Un es dzirdēju Tā Kunga balsi sakām: "Ko lai Es sūtu? Kas būs mūsu vēstnesis?"

Tad es atbildēju: "Redzi, es esmu še, sūti mani!" (Jes. 6:8)

Sagatavoja Anitra Roze

26. augusta svētku dievkalpojums. Jaunās LDS administrācijas, nodaļu vadītāju un padomes sveikšana.

LDS Veselības
kalpošanas nodaļas
vadītājs Agris Bērziņš

EIROPAS ADVENTISTU DZĪVESVEIDA CENTRU KONGRESS

No 30. maija līdz 3. jūnijam Koimbrā, Portugālē notika Eiropas Adventistu dzīvesveida centru kongress, kurā piedalījās 226 dalībnieki no visas pasaules. Tika runāts un diskutēts par to, kāda ir loma un kādas misijas iespējas paver dzīvesveida centri, kuru pamatā ir adventistu veselības vēsts.

Kongresa dalībniekiem bija iespēja klausīties prezentācijas par adventistu veselības vēsts svarīgumu un dzīvesveida centru lomu tajā, kā arī piedalīties paneldiskusijās un semināros par praktiskiem šo iestāžu dibināšanas, attīstības un darbības aspektiem.

Dzīvesveida centri ir nenovērtējams adventistu veselības vēsts praktiskā izmantojuma instruments, jo tie ne tikai nodrošina katram cilvēkam personīgu ārstēšanas pieeju, bet arī māca un veicina veselīgus ieradumus, kas vainagojas kā veselības svētība. Teds Vilsons, Septītās dienas adventistu Ģenerālkonferences prezidents, uzsvēra šo centru misijas lomu triju eņģeļu vēsts pasludināšanas kontekstā, jo tajā ir ietverta arī veselība.

“Dzīvesveida centri ir viena no Dieva metodēm, kā aizsniegt pasaules lielās pilsētas,” br. Vilsons teica. “Cilvēki tur var nākt, lai atpūstos no steidzīgās ikdienas, tie var nākt, lai atgūtu veselību vai pat pilnībā mainītu dzīvesveidu. Tas ir ļoti nozīmīgi – parādīt sabiedrībai, ka mums, septītās dienas adventistiem, no sirds rūp palīdzēt cilvēkiem,” viņš piebilda.

No Latvijas kongresā piedalījās četri pārstāvji. Lūk, kādi ir latviešu iespaidi un atziņas!

Ilmārs: Ļoti iespaidīgi un pazemīgi par mērķiem un modeļiem runāja Loma Lindas medicīnas profesors Čārlzs Marsels Zeno (*Zeno L. Charles-Marcel*). Viņš citēja

no “Medical Ministry”: “Jo mazāk kritizēsim citus, jo lielāka būs mūsu ietekme uz labu. Daudziem bieži, kaut arī pozitīvi brīdinājumi nodarīs vairāk ļauna nekā laba. Lai visiem tiek atklāta Kristum līdzīga laipnība!”

Lielā mērā izgaismojās arī manas vājības, kā es redzu situācijas, cilvēkus un apstākļus, un radās apņēmība augt Kristus spēkā un lūgšanās.

Pieejas mainās atkarībā no laika un apstākļiem. Principi nemainās nekad. Atkal un atkal varēja dzirdēt, ka Trīs eņģeļu vēsts ir veselības vēsts.

Daudz bija veselības kalpošanas ekspertu liecību un padomu. Iedvesmojoša bija Dr. Nīla Nedlija (*Dr. Neil Nedley*) depresijas un trauksmju analīze, uzzināju daudz jauna un iedrošinoša. Dr. Nīla labsajūtas

minimuma piemērs mani iespaidoja – viņš pats katru dienu velta laiku, ko pavada ar Kungu, un vismaz 5 dienas nedēļā pa 45 min. veic fiziskās aktivitātes ar kardioslodzi, viņam ir pietiekams miegs – vismaz 7 stundas.

Vēlētos īstenot Veselīga dzīvesveida programmu pēc Ērika Nedlija (*Eric Nedley*) un Daniela Seniuka (*Daniel Seniuc*) piemēra par kalpošanu īrētās telpās. Iedvesmojoša pieredze un praktiskais atbalsts!

Noslēdzu pārdomas ar Teda Vilsona minēto citātu no Elenas Vaitas grāmatas “Medical Ministry”: “Dieva Gara ietekme ir labākās zāles, ko var saņemt slims vīrietis vai sievietē. Debesis ir veselība...”

Rudīte: Kongresā ļoti tika uzsvērts, ka pasaulei vajag veselības vēsti un veselības kalpošanu, ka arī

Bērziņu ģimene

Veselīga dzīvesveida centri Eiropā

draudzes iekšienē vajag mācīties un dzīvot ar veselības vēsti.

Guvu milzīgu prieku un apstiprinājumu, dzirdot, ka tas, ko mēs, Dieva iedvesmoti, vadīti un svētīti, esam darījuši pēdējos gados Dieva dāvētajā idejā “Dzīvesveida un labsajūtas aģentūra *Power Journey*”, ir milzīga Dieva svētība ar patiešām milzīgu vērtību un potenciālu, lai palīdzētu cilvēkiem, jo gandrīz katrs runātājs uzsvēra dzīvās dabas un kustību nozīmi, atsaucoties arī uz Elenas Vaitas darbiem.

Klausījāmie liecības, padomus un atziņas, ka ļoti svarīga ir komanda, kvalitāte, ka būtiski ir mācīties un sadarboties dažādos līmeņos, un iziet ārpus sava “burbuļa”. Bet izšķiroši svarīgi ir nezaudēt fokusu un vīziju.

Ja tos zaudē, sekas ir tādas pašas kā kuģot ar nolauztu stūri.

Mājās braucu ar apņemšanos par divām lietām. Pirmā – iesāktais darbs jāturpina. Otro apņemšanos veicināja profesora Nila Nedlija līdzdalītā statistika – to, ko zina, patiešām dara tikai... 3% cilvēku! Saprotu, ka arī man ir daudz kur augt... Mums ir tieksme cilvēkus stumt uz perfekto pusi, bet cilvēkiem ir dabīgi sekot piemēram.

Trešajā vai ceturtajā kongresa vakarā vīrs teica: “Nu, tiešām, ja cilvēks arī sekotu šiem vienkāršajiem un unikālajiem dzīvesveida padomiem, varētu izdarīt ļoti daudz, panākt ļoti labus rezultātus!” Viņa teiktais atspoguļo reālo situāciju. Kongresā lektori un meistarklašu

vadītāji bieži uzsvēra, ka cilvēki negrib mainīties, cilvēki vēlas ātru rezultātu. Zinu, ka cilvēkam var piedāvāt vislabāko, bet iedot viņam var tikai to, ko viņš vēlas un meklē. Nevar iedot to, ko viņš negrib. Tomēr informāciju gan varam sniegt, lai ļaudīm ir izvēles iespējas.

Dievs nebeidz pārsteigt un iedrošināt! Man ir bijusi iespēja darboties Veselības kalpošanā 16 gadus. Šajos gados esmu sastapusi cilvēkus Latvijas adventistu draudzēs ar sapni arī Latvijā atvērt veselības centru vai ietekmes centru. Ir cilvēki, kas saka, ka šādu centru vajag vismaz katrā reģionā... Tad jau redzēsim! Mēs ar vīru turpināsim darboties *Power Journey* projektā, turpināsim uzdrošināties solīti pa solītim realizēt

Konferences dalībnieki

Pie veselības centra VITA SALUS Portugālē

Dieva dāvētās idejas. Atzišos, ka Viņš tās dāvē bagātīgi un pārpārēm, tikai paši reizēm neesam vēl gatavi...)

Agris un Baiba: Bija ļoti iedvesmojoši redzēt un dzirdēt, ka sekulārajā Eiropā ļoti veiksmīgi darbojas jau daudzi veselīga dzīvesveida centri. Ne mazāku prieku, pat reizēm pārsteigumu un pateicību, radīja sarunas ar cilvēkiem, kuri lūdz un meklē iespējas, kā savās valstīs īstenot šo Dieva norādījumu par dzīvesveida centru izveidi. Piemēram, kāds brālis uzņēmējs no Itālijas, kuram pieder – ja pareizi atceramies – piecstāvu viesnīca kalnos, bija ieradies uz kongresu, lai piedāvātu savu viesnīcu pārveidot par Veselīga dzīvesveida centru. Lasot Praviešu Gara rakstus, viņš bija sapratis, ka šis ir laiks atdot Dieva darbam visu.

Portugālē ir piemērs visai Eiropai, kā veikt veselības kalpošanu – tur notiek veselības izstādes, veselības lekcijas, bet vislielāko iespaidu atstāja veselīga dzīvesveida centra “Vita Salus” apmeklējums. Šis centrs ir tapis, lūdzot, sekojot Dievam un pieņemot Viņa dotos norādījumus un aicinājumu šādu centru veidot. Tagad centrs “Vita Salus” uzņem garīgi, emocionāli un fiziski sagrautus cilvēkus, lai viņiem Dieva spēkā sniegtu jaunu dzīves perspektīvu. Lūk, kāda atsauksme no precēta pāra, kas piedalījās depresijas un trauksmes dziedināšanas programmā: “VitaSalus® Wellness” centrs ir ideāla vieta, lai atgrieztu dzīvību un cerību tiem, kuri to ir zaudējuši un,

iespējams, plāno padoties. Komanda ārstē ķermeni, prātu un garu!” Vēl kāda atsauksme no pacienta, kurš piedalījās “Newstart” programmā Portugāles Veselīga dzīvesveida centrā: “Pieredze “Vita Salus® Wellness” centrā bija vienkārši neparasta. Tā palīdzēja atjaunot manas dzīves veselīgos paradumus – labi sabalansētu augu valsts uzturu, fiziskās aktivitātes un citus. Es jutos laimīgāks, mazāk satraukts un tagad uz dzīvi skatos ar lielāku cerību.”

Uz kongresu devāmies kā ģimene, jo sapnis par šādu centru Latvijā mūsu sirdīs ir kopīgs un lolots jau ilgu laiku. Ticam, ka tā bija īpaša Dieva vadība, jo, vēl tikai lūdzot par to, vai varam atļauties visi kopā doties, saņēmām lūgumu no Šveices piedalīties kongresā kā brīvprātīgajiem palīgiem. Tā nu devāmies ceļā visi četri – divi kā dalībnieki un divi kā brīvprātīgie palīgi. Mūsu bērniem bija priekštiesība kalpot ar prieku no agra rīta līdz vēlam vakaram visādās jomās (kā kongresa telpu iekārtotajiem un nokārtotajiem, kā reģistrācijas dalībniekiem, kā viesmīļiem, kā virtuves un ēdnīcas darbiniekiem, kā dievkalpojuma kārtūbniekiem, kā filmētājiem, kā apkopējiem, kā gidiem utt.), un Dievs atalgoja ar neiedomājamu svētību – sadraudzēšanos ar cilvēkiem no visas pasaules, kuri gatavi pat braukt uz Latviju kā misionāri, lai palīdzētu uzsākt kalpošanu Veselīga dzīvesveida centrā.

Noslēgumā vēlamies līdzdalīt

kādus stiprinošus vārdus no vadītājiem Intereiropas divīzijā un Portugālē, kuri sevi ir nodevuši Dieva rokās un Viņa misijas īstenošanai:

“Mūsu mērķis ir padarīt cilvēku dzīvi labāku un iepazīstināt viņus ar visu vēsti,” sacīja Intereiropas divīzijas prezidents Mario Brito. “Iedzīvotāju veselība pasliktinās. Viņi meklē risinājumus. Tagad ir pienācis laiks iet un viņiem palīdzēt.”

Intereiropas Veselības kalpošanas departamenta direktors un “Vita Salus” direktors Viriato Ferreira sacīja: “Dzīvesveida centra uzdevums ir sniegt cilvēkiem – gan adventistiem, gan tiem, kas nav adventisti, – iespēju atgriezties pie pieredzes, kas stiprina, pirmkārt, viņu attiecības ar Dievu, otrkārt, viņu attiecības ar citiem un, visbeidzot, viņu attiecības ar savu ķermeni jeb templi, kurā vēlas mājot Svētais Gars. Tas ietver uzturu, vingrošanu, saules gaismas iedarbību un arī attiecību dziedināšanu”.

Latvijā aizvien vēl ir brāļi un māsas, kuru ilgas un lūgšanas ir, lai arī mūsu valstī izveidotos veselīga dzīvesveida centrs vai lai regulāri tiktu īstenota veselīga dzīvesveida programma kādā viesu namā vai īrētās telpās. Ja arī Tavā lūgšanu sarakstā vēl ir vieta šādai lūgšanu vajadzībai, tad, lūdzu, pievieno to, un es ticu, ka savā laikā Dievs dāvē vietu un komandu, kas darbosies, lai vēl daudzus vadītu pie Glābēja!

BĪBELE TURPINA RUNĀT: DIEVA LIKUMS

2. DAĻA

Moisejs Ostrovskis –
mācītājs, evaņģēlists

“[...] man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi manā sirdī.” (Ps. 40:9) Šie ir pravietiski vārdi par Kristu, jo Kristus teica, ka Viņa sirdī ir Dieva likums un ka Viņš ir nācis pildīt Dieva gribu.

Pievērsiet uzmanību šiem vārdiem: “Kas saka: es esmu Viņa atzinis, bet netur Viņa baušļus, ir melis, un viņa nav patiesības.” (1. Jņ. 2:4) Vai zināt, kur slēpjas problēma mūsu dienās? Tajā, ka cilvēki nenošķir Dieva Desmit baušļus no pārējās bauslības un saka, ka visi baušļi ir vienādi un ka tie visi ir atcelti. Labi! Bet vai tas, ka baušļi ir atcelti, nozīmē, ka tagad varu nesodīti nogalināt? Vai tagad drīkst zagt? Pielūgt citus dievus? Problēma ir tajā, ka Svētajos Rakstos nūdien ir vēl citi likumi, un to nav maz. Piemēram, ir ceremoniālais likums, kurā tika noteikts, kā pienest upurus, kas norādīja uz Kristu kā Dievu un Glābēju. Visi dzīvnieku upuri norādīja uz Kristu, bet, kad Kristus atnāca, vai šie norādījumi joprojām bija jāpilda? Nē, jo tie norādīja uz Kristu, un Kristus atnāca. Bet tie baušļi, kas ir Debesu konstitūcija, kas rakstīti ar Dieva pirkstu, ir Desmit baušļi – citi baušļi, tiem ir cits nolūks. Vai zināt, ar ko tos var salīdzināt? Ar spoguļi! Baušļi ir doti tāpēc, lai cilvēks varētu redzēt sevi, ieraudzīt, kāds viņš ir un kas viņā ir jālabo. Ja paskatos spoguļi un redzu, ka mana seja ir netīra, kas man jādara? Man jāiet un jāmeklē ūdens un ziepes, lai nomazgātos. Ir cilvēki, kas saka: “Bet likums mūs neglābj!” Jā, likums arī nav dots tāpēc, lai mūs glābtu. Kristus atnāca, lai mūs glābtu. Likums, Desmit baušļi, ir dots, lai es, tajā raugoties, saprastu, ka man

ir nepieciešams Glābējs. Ja neskatīšos spoguļi, es pat nezinašu, ka mana seja ir netīra vai ka man, piemēram, jau pienācis laiks doties pie friziera un apgriezt matus. Baušļi ir spoguļis.

Maz ir tādu cilvēku, kuri uzskata, ka neviens Dieva likums nav vajadzīgs. Ir, protams, arī tādi, bet pamatā tikai neticīgs cilvēks var pateikt, ka baušļi nav vajadzīgi. Jo ko nozīmē, ka baušļi nav vajadzīgi? Vai var slepkavot, zagt, izdzīt uz ielas savus gados vecos vecākus? Ko nozīmē “baušļi nav vajadzīgi”? Tāpēc maz būs to kristiešu, kuri teiks, ka baušļi nav vajadzīgi. Bet ir cilvēki, kuri saka, ka daži baušļi ir vajadzīgi, bet šur un tur mēs varētu pielabot kaut ko no tā, ko Dievs ir teicis. Pamēģināsim to izdarīt un paskatīsimies, kas no tā iznāks! Ja nemsim āmuru un mēģināsim atdalīt daļu no šī spoguļa, mēs to sabojāsim. Tas vairs nebūs pilnīgais Dieva likums. Lieta tāda, ka sātans tieši to ar Dieva likumu arī ir izdarījis. Nākamajās lekcijās mēs pievērsīsimies tieši tēmai, kurā atklāts, kā sātans ir centies to izdarīt un kas no tā iznāca. Lai kuru likumu jūs nemēģinātu izmainīt, uzreiz būs redzams, ka te iejaukusies cilvēka roka.

“Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs paliksiet Manā mīlestībā, itin kā Es esmu turējis Sava Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā.” (Jņ. 15:10) Te skaidri redzams, ka arī Kristus ir turējis Dieva baušļus. Bet ir kādi, kas saka – Kristus tos turēja, bet mums to vairs nevajag. Ko nozīmē “nevajag”? Kā tas var būt, ka mums to nevajag? Kristus te saka ko pavisam citu: “Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs paliksiet Manā mīlestībā.” Tā jau

arī ir mīlestība pret Dievu, ka turam Viņa baušļus! “No tā mēs noprotam, ka mēs Dieva bērņus mīlam, kad mīlam Dievu un turam Viņa baušļus. Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti.” (1. Jņ. 5:2, 3) Vai Dieva baušļi ir grūti? Protams, mēs grēkojam. Bet, ja mums nebūtu baušļu, mēs pat nezinātu, ka esam grēcinieki!

“Tātad ikviens no mums atbildēs Dievam par sevi.” (Rom. 14:12), “Jo mums visiem jāparādās Kristus soģa krēsla priekšā, lai ikviens saņemtu, ko, miesā būdams, darījis – vai labu vai ļaunu.” (2. Kor. 5:10) Par savām izvēlēm mums reiz būs jāatbild. To apliecina arī Ebr. 4:13: “Un nav radījuma, kas Viņa priekšā apslēpts, bet viss ir atsegts un atklāts Viņa acīm: Viņam mēs dosim norēķinu.” Mateja 12:36, 37 skaidri atklāj: “Bet Es jums saku: par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild tiesas dienā; jo pēc saviem vārdiem tu tiksī taisnots, un pēc saviem vārdiem tu tiksī pazudināts.”

“Nemūžam tur nekas neieies, kas nesvēts, un neviens, kas dara

“Ticība bez paklausības nav bībeliska ticība. Bībeliska ticība sevī ietver ticību Dievam un paklausību Viņam.”

negantību un melo, bet vienīgi tie, kas rakstīti Jēra dzīvības grāmatā.” (Atkl. 21:27)

Kad es mācījos skolā, daudzi smējās un teica: “Kas par mulķīgu domu, ka Dievs visu pierakstīs! Kā tad Viņš to izdarīs?” Toreiz es nemācēju uz šo jautājumu atbildēt.

Ja tagad kaut kur vadām semināru, tad ar interneta palīdzību šī pārraide būs redzama vienlaikus daudzās jo daudzās vietās. Vai gan Dievam nav pieejama labāka pierakstu sistēma? Dievam problēmu nav. Dievs neliks eņģeļiem sēdēt un pierakstīt mūsu dzīves gaitas. Dieva Vārdā teikts: “Tavas acis mani redzēja kā bezmiesas iedīgli, un Tavā grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija it neviens.” (Ps. 139:16)

Dievs visu redz un visu zina. “Manas žēlabas un nebaltās dienas Tu esi saskaitījis! Manas asaras savācis Savā traukā! Jā, patiesi, vai tās nav atzīmētas Tavā grāmatā?” (Ps. 56:9)

Kā jums šķiet, vai Dievam ir vajadzīgi šie pieraksti? Nē, Viņš jau tāpat visu zina. Tie vajadzīgi, lai viss Universs varētu pārliecināties par Dieva tiesas taisnīgumu. “Bet tie, kas bīstas Dieva, savā starpā mierina cits citu: “Tas Kungs visu dzird un ievēro, un Viņa priekšā ir rakstīta piemiņas grāmata tiem, kas to Kungu bīstas un domā par Viņa Vārdu.”” (Mal. 3:16)

“Jo Dievs tai tiesā, kas nāks pār visu apslēpto, pasludinās Savu spriedumu par visu notikušo, vai tas būtu bijis labs vai ļauns.” (Sal. māc. 12:14)

“Jo Cilvēka Dēls nāks Sava Tēva godībā ar Saviem eņģeļiem, un tad

Viņš ikkatram atmaksās pēc viņa darbiem.” (Mt. 16:27)

Paturiet prātā un neaizmirstiet vārdus, kuri rakstīti Mateja evaņģēlija 21. nodaļas 7. pantā: “Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu.”

Ticība bez paklausības nav bībeliska ticība. Bībeliska ticība sevī ietver ticību Dievam un paklausību Viņam. Jā – “Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu.” Un kur gan šis Debesu Tēva prāts ir pierakstīts? Kur varam to uzzināt? Dieva Vārdā un Viņa likumā – Desmit baušļos.

[...] to es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā – Jēzus Kristus, kas ir taisns. Viņš ir mūsu grēku izpircējs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku.” (1. Jņ. 2:1, 2)

Tātad Dievs nesaka, ka visi grēcinieki ies bojā, bet gan, ka būs tiesa un šai tiesā Viņš pats būs mūsu Aizstāvis. Kad tiks izsaukts jūsu vārds, Jēzus teikts: “Viņš mīlēja Mani, lūdza, Es Esmu nomiris par Viņa grēkiem.” Tajā brīdī Dievs ierakstīs manu vārdu Dzīvības grāmatā mūžīgai dzīvei. Bet ja nosauks kāda vārdu un Kristus teiks: “Es centos Viņu glābt, bet viņš šo glābšanu noraidīja. Lai viņš pats nāk un pārstāv sevi Debesu tiesas priekšā.” Kā jums šķiet? Vai šāds cilvēks spēs pateikt ko tādu, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?

Kristus ir miris par mūsu grēkiem un ne tikai mūsu, bet visas pasaules grēkiem. Kristus nomira, lai mūs glābtu, iestātos par mums un aizstāvētu mūs Debesu tiesā. “Jo Kristus nav iegājis rokām taisītā svētnīcā, patiesās attēlā, bet pašās Debesīs, lai tagad par mums parādītos Dieva vaiga priekšā [...]” (Ebr. 9:24)

“Tādēļ arī Viņš var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu.” (Ebr. 7:25)

Tāpēc, dārgie draugi, ir ļoti svarīgi atbildēt uz jautājumu, vai jūs esat glābti. Vai Jēzus Kristus ir jūsu Glābējs? Vai jūs zināt, ka uz Debesu tiesu varam gaidīt bez bailēm tad, ja esam pārliecināti, ka esam paklausījuši Dievam? Paklausība nenozīmē, ka ievērojam baušļus

un, pateicoties šim savām pūlēm, kā medaļu saņemsim glābšanu. Nē! Nevienš nesaņem glābšanu kā balvu par godīgu dzīvi. Bet, ja zinām, ka Dievs mūs ir izglābis, ka esam glābti, vai pēc tā visa varam nepaklausīt Dievam un neturēt Viņa baušļus? Baušļu turēšanas motīvs nav nopelnīt glābšanu, bet gan paklausīt tāpēc, ka esam Dieva izglābti.

“Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir Debesis.” (Mt. 10:32)

Vai jums ir Aizstāvis? Vai jums ir Glābējs?

Atceros kādu stāstu par Napoleonu. Kad viņš tika arestēts un izsūtīts trimdā uz Sv. Helēnas salu, dažādi ļaudis centās viņu izglābt no šī izsūtījuma. Reiz Napoleonam tika nosūtīts šaha figūru komplekts. Viņš bija tik pateicīgs par šo sūtījumu un katru dienu spēlēja šahu. Kad Napoleons nomira, šaha komplekts tika pārdots, un cilvēks, kurš aplūkoja iegādātās figūriņas, piepeši konstatēja, ka viena no figūrām ir izjaukama. Viņš to attaisīja valā un atrada zīmīti, kurā bija atklāts Napoleona glābšanas plāns. Cilvēki, kuri vēlējās viņu izglābt, bija nosūtījuši viņam šo šaha komplektu un domājuši, ka, būdams attapīgs karavadonis, viņš aptvers, ka šajā šaha paslēpts kāds vērtīgs sūtījums, taču Napoleons to neatrada, jo neko par to nezināja.

Arī mēs ar jums šodien varam staigāt apkārt, turot rokās Bībeli, varam to pat lasīt, bet patiesībā tā arī neuzzināt neko par plānu, kuru Dievs ir sagatavojis mūsu glābšanai. Tieši tāpēc ir tik svarīgi pētīt Bībeli – Dieva Vārdu.

Aicinu jūs no visas sirds mīlēt Dievu un turēt Viņa baušļus. “Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti [...]” (1. Jņ. 5:3)

Kā reiz sāpans iesāka cīņu pret Dievu, tā šodien viņš cīnās pret Dieva likumu. Pārdomājiet, vai jūs zināt Dieva likumus un ievērojat tos tā, kā tas rakstīts Viņa Vārdā?

Lai Dievs jūs visus svētī!

Tulkoja Anitra Roze

“Baušļu turēšanas motīvs nav nopelnīt glābšanu, bet gan paklausīt tāpēc, ka esam Dieva izglābti.”

IZREDZĒTĀ PAAUDZE

Jana Jansone

Elvira Grakoviča

No 9. līdz 13. augustam Rīgā “ATTA centrā” norisinājās starptautiska jauniešu konference “A Chosen Generation” (tulk. “Izredzētā paaudze”). Konferenci rīko brīvprātīga adventistu jauniešu organizācija *GYC Europe*. Tā ir jauniešu iniciēta un vadīta Septītās dienas adventistu kustība, kuras ilgas ir apvienot jauniešus no dažādām kultūrām un pieredzēm, lai vienotu nopietni nodoties līdzdalīt citiem vēsti par Kristu. *GYC Europe* ir Transeiropas divīzijas atbalstošā kalpošana. *GYC* ir akronīms no vārdiem “Generation. Youth. Christ.”, kas burtiskā tulkojumā nozīmē “Paaudze. Jaunieši. Kristus.” Citiem vārdiem sakot – jauniešu paaudze Kristum.

GYC pirmsākumi meklējami ASV, kur jaunieši sāka nopietni studēt Bībeli, pravietojumus un tika iedvesmoti nopietni nodoties Jēzum un misijas darbam. Vēloties līdzdalīt atklāto citiem jauniešiem, viņi sāka organizēt konferences, un pamazām apmeklētāju skaits auga.

2012. un 2014. gadā Lincā, Austrijā amerikāņu komanda noorganizēja pirmās konferences Eiropā, kurās bija vairāk nekā 1000 dalībnieku. 2015. gadā tika dibināta *GYC* Eiropas komanda. Kopš tā laika ir notikusi konference Portugālē 2017. gadā, 2020. gadā notika tiešsaistes konference, kura būtu notikusi Polijā, ja ne *Covid* pandēmija. 2021. gadā notika neliela hibrīdkonference (tiešsaistē un klātienē) Bogenhofenā. Šī gada konference Rīgā ar 700, sabatā – 800, dalībniekiem ir lielākā konference, ko organizējusi Eiropas komanda.

Programma sastāvēja no rīta lūgšanām, rīta svētbrižiem, kuros

runāja Rīgas 1. draudzes mācītājs Mārtiņš Subatovičs, bet vakaros runāja Pāvels Goija no ASV un Kregs Gūdēns no Apvienotās Karalistes. Ceturtdien un piektdien bija semināri par dažādām tēmām, piemēram, par biznesu, sabatu, mūziku, lūgšanu dzīvi, attiecībām, svētnīcu, atkarībām, aizrobežu misiju, kā arī citām tēmām. Bija arī praktiska ēst gatavošanas meistarklase.

Neatņemama *GYC* konferenču sastāvdaļa ir evaņģelizācija. Vairākās vietās Rīgā koris dziedāja kristīgas dziesmas, kamēr citi jaunieši sarunājās ar cilvēkiem par attēlu, kurā bija Daniēla grāmatas 2. nodaļā aprakstītais tēls. Citi devās ar aptaujām, kā draudze varētu praktiski palīdzēt cilvēku ikdienā, tika dalītas grāmatas “Lielā ciņa”, “Ceļš pie Kristus”, kā arī dažādi bukleti.

Nākamajā sabatā pēc *GYC* gan Rīgas 7. draudzē, gan Rīgas 1. draudzē ieradās pa vienam interesentam, kuri par draudzi bija uzzinājuši

evaņģelizācijas laikā. Lūgsim, lai arī pārējie cilvēki, kuri atstāja savus kontaktus vai paņēma kādu grāmatu, atsauktos Jēzus aicinājumam un nodotu Viņam savu sirdi!

Konference bija svētīta it visās jomās. Īpaši lielu pateicību gribu izteikt visiem, kas lūdza un atbalstīja praktiski. Kaut arī bija aizņemts laiks, visas risināmās lietas risinājās viegli, organizatoru komanda bija mierīga, varējām vērot, kā daudzu jauniešu sirdi aizskar Svētais Gars.

Ticu, ka īstos šīs konferences augļus redzēsim pēc laika – izmainītā dalībnieku dzīvē – un vēl daudz vairāk – mūžībā, kad satiksim cilvēkus, kuri būs atsaukušies Jēzum evaņģelizācijas vai šo jauniešu personīgās kalpošanas rezultātā – tad, kad ikviens no viņiem atgriezīsies savā darba un studiju vietā.

Turpmākajām *GYC Europe* aktivitātēm varat sekot: mājaslapā – www.gyceurope.org
Instagram – @gyc_europe
Facebook – *GYC Europe*.

GYC DALĪBNIEKU LIECĪBAS

Luīze Mūza: Šī bija mana pirmā lielā jauniešu konference. Esmu pateicīga Dievam par daudzajām iespējām, kuras Viņš deva, lai es varētu būt daļa no šīs GYC jauniešu konferences!

Šajā konferencē piedalījās aptuveni 700 jaunieši no dažādām valstīm. Bija atbraukuši vairāki runātāji, kuri pasniedza dažādus seminārus par ļoti aktuālām un interesantām tēmām. Man ļoti patika rīta dievkalpojumi, kuros runāja Mārtiņš Subatovičs.

Pēc rīta un vakara uzrunām mums bija iespēja dalīties mazajās grupās, kopīgi lūgt un pārrunāt aktuālus tematus, gluži kā sabatskolā. Sestdien varējām doties evaņģelizācijā un runāt ar vietējiem Rīgas iedzīvotājiem. Bija grupas, kas devās dalīt bukletus, grupas, kas devās dziedāt, un grupas, kas devās uzrunāt iedzīvotājus. Vakara liecībās varējām dzirdēt, cik brīnišķīgi Dievs ir darbojies caur GYC jauniešiem un cik daudz cilvēku ir varēts uzrunāt un iepazīstināt ar Dievu.

Man pašai visvairāk patika piedalīties mazajos semināros un iegūt daudz noderīgu padomu, kā gūt vēl personīgākas un labākās attiecības ar Dievu. Kopš GYC konferences tos arī izmantoju turpmāk savā ikdienā. Man prieks, ka varēju būt daļa no šīs konferences, tā priekš manis ir bijusi ļoti svētīga pieredze. Es iepazīnu daudz jaunu draugu un guvu daudz

svarīgu zināšanu. Ar prieku varu teikt, ka šī noteikti nebūs mana pēdējā jauniešu konference.

Ieva Miķelsone: Arī man šī bija pirmā, bet noteikti ne pēdējā reize GYC! Biju patiesi pateicīga, ka tik liels pasākums varēja norisināties šeit pat – Rīgā.

No šīm piecām dienām centos izbaudīt katru mirkli, pavadot laiku kopā ar draugiem. Turklāt šis pasākums noteikti bija lieliska vieta, kur veidot jaunas draudzības. Laiks konferencē tik tiešām paskrēja nemanot, dienas bija aizpildītas ar dažādām aktivitātēm. Dienas gaitā tika uzņemts tik daudz svētīgu atziņu, ko mums sniedza ielūgtie runātāji, bet arī bija padomāts par to, lai mēs varētu pavadīt laiku kopīgā atpūtā.

Katru rītu un vakaru piedalījāmies sanāksmēs. Man personīgi viena no mīļākajām sanāksmes daļām bija kopīgā slavēšana. Mēs bijām ap 700 cilvēkiem, un tā nu visi kopā slavējām mūsu Radītāju, dziedot pazīstamas dziesmas, kuras mūsu starpā jau ir dziedātas un nodotas vairākās paaudzēs. Tik tiešām, vārdos neaprakstama sajūsma raisās manā sirdī, cerot un gaidot to dienu, kad mēs visi ar Radītāju varēsim vienoties kopīgā slavēšanā!

Pēc sanāksmēm visas dienas garumā piedalījāmies semināros. Bija ļoti daudz un dažādas izvēles, un izdarīt izvēli, kur piedalīties, nenācās viegli, tā nu mēs ar draudzeni izvēlējamies iet katra uz savu semināru, visu konspektēt un

apmainīties ar iegūtajām atziņām brīvajā laikā.

Kad pienāca sabata diena, mums bija iespēja doties evaņģelizācijā Rīgas ielās. Mēs ar pārinieku, staigājot pa parku, uzrunājām cilvēkus un uzklusījām viņu vajadzības, piedāvājot praktisku palīdzību un tad to ierakstot anketā. Manā pieredzē vairāk par praktiskās palīdzības sniegšanu, piemēram, palīdzību dārza ravēšanā, mājas logu krāsošanā, cilvēki alka pēc emocionāla stiprinājuma. Ar diviem no uzrunātajiem cilvēkiem ievirzījās dziļas, jēgpilnas un patiesi sirsnīgas sarunas, šīs abas personas dzīves laikā ir gājušas cauri pārbaudījumiem un grūtībām un tagad piedzīvo pilnīgu nespēku. Mēs varējām būt līdzās, uzklausi, sniegt mierinājumu un, atsaucoties uz Radītāju, arī stiprinājumu. Pēc šīs aktivitātes sapratu, ka cilvēki tik tiešām ir izslāpuši pēc Dieva mīlestības un ka Dievs šādus cilvēkus var likt mums ceļā, lai mēs varētu dalīties ar mīlestības vēsti.

Konferences dienas pagāja mierpilnā rosībā, un, dodoties mājās, es jutos Dieva mīlestības un žēlastības piepildīta. Esmu patiesi pateicīga par svētīgi pavadīto laiku!

Alberts Trucis: GYC Eiropas konference Latvijā, Rīgā bija patiesa svētība – īpaši mums, Latvijas jauniešiem un draudzēm! Esmu dziļi pateicīgs Dievam, ka Eiropā ir daudz tādu adventistu jauniešu (pat daudz vairāk nekā tie 699, kas piedalījās konferencē), kuri no sirds deg par Dievu un Viņa darba pabeigšanu virs Zemes!

Konferences tēma "Izredzēta paaudze" ar katru dienu arvien vairāk iedrošināja apzināties, ka Dievs vēlas caur mums pabeigt Savu darbu mūsu paaudzes laikā. Tas šķiet gandrīz neticami! Uzrunās tikām mācīti, ka esam aicināti nekad neaizmirst savu pilnīgo atkarību no Dieva. Šī atziņa sniedz brīvību un vislielāko degsmi par Jēzus asinīm, kas izlietas katra glābšanai.

Man personīgi bija liels pagodinājums vadīt latviešu profesionālo slavēšanas grupu un lielo sirsnīgo Dieva bērnu pulku slavas dziesmās mūsu brīnišķīgajam Kungam. Tas bija vareni! Ilgojos pēc Debesu mājām! Daudzie semināri

bija ļoti vērtīgi un pat izaicinoši. Man viens no lielākajiem ieguvumiem bija iespēja tikties un iepazīties ar pieciem citiem misijas skolu vadītājiem Eiropā, dalīties pieredzē, citam citu iedrošināt un aizlūgt. Vispār tas bija īpaši – katru dienu vērot, kā ik pa laikam kādās vietās divi vai trīs jaunieši kopā lūdz.

Ļoti žēl, ka līdz nākamajam GYC *Europe* jāgaida 2 gadi, bet līdz tam – lai atmoda mūsu valstī un Eiropā iet plašumā un lai rodas daudz jaunu kalpošanu, kurās jaunieši metas iekšā ar visu sirdi! Lai Jēzus nāk drīz!

Anna Tina Avišāne: Tāpat kā daudzi citi jaunieši, arī es GYC *Europe* piedalījos pirmo reizi, un tā bija ļoti iespaidīga un svētīga pieredze. Sākot jau ar rīta kopīgajiem svētbrižiem, kuros runāja Mārtiņš Subatovičs, un turpinot ar semināriem, bija ļoti piepildītas dienas, bet arī ļoti garīgi stirpinošas. Starp aktivitātēm varēju iepazīties ar daudziem ārzemju draugiem un pavadīt laiku ar jau esošiem, bet sen neredzētiem draugiem.

Piedalījos latviešu slavēšanas grupiņā, visi kopā slavējām Dievu gan ar balsi, gan instrumentiem. Es spēlēju arfu.

Ēdiens, kuru mums deva “Atta centrā”, bija ļoti garšīgs, un mūs cienāja arī ar ļoti garšīgām uzkodām pēc maltītēm. Ēdienreīzu laikā bija jauki sadraudzības brīži.

Sestdien pēcpusdienā mēs devāmies evaņģelizācijā uz dažādām vietām Rīgā. Es biju komandā, kas devās stāstīt par Daniēla grāmatas 2. nodaļas pravietojumu. Daudzi

cilvēki nebija ieinteresēti, bet mēs satikām vismaz vienu vīrieti, ar kuru sanāca garāka saruna, kopā aizlūdzām par viņu un viņa ģimeni.

Šis pasākums bija tiešām ļoti iespaidīgs, un tagad gaidu nākamo GYC *Europe*.

Sāra Mezīte: Šī GYC konference bija droši vien vislabākā manā dzīvē! Es esmu pateicīga, ka ieguvu daudz jaunu draugu no Zviedrijas, Norvēģijas, Vācijas, Anglijas, Nīderlandes un Itālijas. Man ļoti patika Pāvela Goiļas uzrunas gan vakara, gan rīta sanāksmēs, jo viņš stāstīja ļoti interesantus un smieklīgus notikumus no savas dzīves. Viņš bija mans mīļākais runātājs.

Vēl konferencē notika ļoti interesanti semināri (*workshops*), un katram bija iespēja piedalīties 3 semināros ceturtdien un 3 semināros piektdien. Es apmeklēju semināru, kura nosaukums bija “Pēdējie notikumi rieksa čaumalā”.

Sestdien mums bija jāiet cilvēkiem stāstīt par Dievu, un mēs bijām iedalīti visādās grupās, kur katrs stāsta par kaut ko citu. Es biju iedalīta grupā, kurai jāstāsta par Daniēla grāmatas 2. nodaļas lielo tēlu. Tā kā katrā grupā bija daudz dalībnieku no ārzemēm, katru grupu sadalīja vēl mazākās grupās. Vienu latvieti pielika pie katras mazās grupas, lai būtu tulks, ja kāds uzrunātais cilvēks nesaprot angļu valodu.

Mans ieguvums no šīs GYC konferences ir atziņa, ka rīta Bībeles pētīšana ir labākais laiks tavā dienā.

Aleksa Šadurska: Man ļoti patika atrasties starp adventistiem visas nedēļas garumā un iepazīt jaunus cilvēkus. Mēs piedalījāmies dažādās ļoti vērtīgās lekcijās. Savukārt sestdien notika evaņģelizācija. Mēs stāstījām Rīgas iedzīvotājiem par Daniēla pravietojumu, dalījām uzaicinājumus uz Ceļa meklētāju kluba nodarbībām, piedāvājām kādu praktisku palīdzību un aizlūgšanas, kā arī uz ielām dziedāja kori. Šīs konferences atmosfēra radīja tik lielu prieku un pieredzi, ka negribējās braukt mājās. Es iesaku ikvienam apmeklēt GYC, jo tā bija ļoti svētīga pieredze.

Gustavs Melngalvis: GYC tik tiešām bija kaut kas neaizmirstams un kolosāls! Pirms devos uz turieni, es nebija gaidījis ko tik foršu. Kopš brīža, kad pirmajā dienā tur ieradoss, GYC jau valdīja kopības sajūta – visapkārt atrodas līdzīgi domājoši, priecīgi un smaidīgi cilvēki.

Man ļoti patika rīta un vakara sanāksmēs dziedāt dziesmas un klausīties uzrunas. Pirmajās dienās starp rīta un vakara sanāksmēm apmeklējām darbnīcas. Darbnīcu tēmas bija, sākot no Bībeles un pēdējo dienu notikumiem, līdz pat padomiem par attiecībām un to, kā tikt valā no atkarībām. Darbnīcas, manuprāt, bija viena no manām mīļākajām GYC daļām, jo katra darbnīca, kuru es apmeklēju, bija gan interesanta, gan arī ļoti noderīga un pilna atziņu.

GYC bija arī vienreizīga iespēja iepazīt jaunus cilvēkus un iegūt jaunus draugus. GYC tik

tiešām bija kaut kas iespaidīgs un neaizmirstams, un, manuprāt, katrs cilvēks, kurš konferenci apmeklēja, pēc tam, aizbraucot mājās, jutās iedvesmots, un joprojām vēlas sludināt Labo vēsti un būt par labu piemēru tam, cik varens un nepārspējams ir mūsu Dievs.

Megija Brikše: Esmu ļoti pateicīga, ka man bija iespēja piedalīties šajā konferencē! Esmu pateicīga par visiem, kuri vadīja seminārus, rīta un vakara sanāksmes, lūgšanu grupiņu, par visiem organizatoriem!

Semināros varēju gūt jaunas zināšanas gan teorētiski, gan praktiski. Pati piedalījos seminārā ar nosaukumu "Dieva plānotā ēdienkarte". Kopumā semināru bija daudz, lai ieinteresētu ikvienu.

Pāvela Goijas uzrunas arī bija ļoti vērtīgas. Viņa dzīves stāsti un – vēl vairāk – entuziasms, ar kādu viņš tos stāstīja, uzrunāja visvairāk un lika padomāt, cik ļoti es ikdienā paļaujos uz Dievu.

Skaisti bija redzēt un dzirdēt, kā mēs visi kopā slavējam. Šķita, ka visi tika vienoti kopā īpašā veidā.

Pavisam noteikti – iepazīt citus ir vērtīgi un jauki! Parādīt jaunajiem draugiem Rīgas vecpilsētu bija ļautri, pati visvairāk priecājos par viņu izrādīto prieku un smaidiem, redzot šo pilsētu. Pieredze un atziņa ir gūta. Gaidīšu nākamo GYC!

Mārtiņš Subatovičs: GYC Europe konference man bija ļoti īpašs notikums. Biju iesaistīts gan mūzikas kalpošanā, gan rīta svētbrižu vadīšanā.

Mūziķu komanda sāka darboties jau vairākus mēnešus pirms konferences. Mums bija regulāras videokonferences un sarakstes, lai šo kalpošanu labi sagatavotu. Konferencē bija vajadzīga himna. Kad lūdzām un domājām par tās tapšanu, es sacīju Dievam: "Ja man tas ir jādara, liec šo jauno dziesmu manā sirdī!" Nolēmu tam veltīt vienu stundu un skatīties – ja redzēšu, ka Dievs man to dāvina un dziesma raisās, tad es pieņemšu, ka man tas jāuzņemas un himna jārada, bet, ja nekas nenotiks un viss ies kā pret sienu, tad šo uzdevumu nodosim kādam citam. Es piedzīvoju, ka Dievs manā sirdī tiešām lika jaunu dziesmu. Piedzīvoju, kā manā sirdī ielīst dziesmas piedziedājuma melodija. Tas vienmēr ir ļoti brīnumains piedzīvojums. Jo skaidri apzinos, ka esmu saņēmis kaut ko, kas nenāk no manis paša. Protams, tas, ka Dievs dod, nenozīmē, ka pie tā nav daudz jāstrādā. Daudzi sacīja, ka šī dziesma viņus uzrunā. Un sabatā tā skanēja īpaši skaisti.

Otra kalpošana konferencē bija rīta svētbrižu vadīšana. Man vajadzēja sagatavot trīs svētrunas. Kad mani uz to aicināja – šķiet, tas bija janvārī –, biju tiešām pārsteigts. Jo adventistu draudzē ārpus Latvijas esmu pilnīgi nepazīstams. GYC komanda uzņēmās lielu risku, mani iesaistot tik svarīgā kalpošanā. Es ļoti novērtēju šo iespēju! Visus pagājušos mēnešus lūdzu, lai Dievs mani sagatavo kalpošanai. Jutu, ka tā ir nozīmīgākā kalpošana, ko Dievs man līdz šim uzticējis. Tā ir pazemību iedvesoša izjūta. Milzīgs izaicinājums

bija sludināt angļu valodā, jo iepriekš to gandrīz nemaz nebiju darījis. Es ļoti novērtēju man parādīto uzticību. Bija tādas domas: "Ko es vispār te daru?! Te taču ir Pāvels Goija un citi pieredzējuši sludinātāji!"

Vēl īpašs prieks bija iespēja kalpot kopā ar jauniešu kori "Gaismas ceļā". Es nevarēju iedomāties, ka šī kalpošana cilvēkus tik ļoti iepriecinās un aizkustinās. Kāda sieviete teica, ka kora dziedāšanas laikā viņa jutusi to, ko pat nav zinājusi, ka vispār var just. Tāds ir mūsu mērķis – lai klausītāji koncertu laikā piedzīvo sastapšanos ar Dievu, sāk nojaust, ka Dievs ir Tas, pēc kā viņi visu dzīvi ir neapzināti ilgojušies.

Kaspars Giberts: "Bet jūs esat izredzēta cilts, kēnišķīgi priesteri, svētā tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumsas Savā brīnišķīgajā gaismā." (1. Pēt. 2:9)

Paldies Dievam par šī gada GYC konferenci! Tā bija svētība Latvijai, Rīgai un arī man personīgi. Paldies Dievam par iespēju tur būt un piedalīties. Jau pirms konferences es saskāros ar dažādiem šķēršļiem, un līdz pat pēdējai nedēļai šķita, ka visi centieni tikt uz konferenci būs lemti neveiksmei. Bet – paldies Dievam! Viņa žēlastība paliek mūžīgi!

Šī konference man bija par svētību. Kaut arī tā nu ir noslēgusies un dienas iet savu ritējumu, tomēr tās vēsts un iespaids turpinās. Tas ir par stiprinājumu man pašam, un lūgšim Dievu, lai arī tās sēklas, kas tika iesētas, veicot evaņģelizāciju, uzziedētu Dievam par godu!

Runājot par evaņģelizāciju, man bija brīnīšķīga iespēja doties uz Rīgas centru dalīt grāmatas. Kaut arī grāmatu bija daudz, es lūdzu Dieva vadību, lai tās nonāktu pie cilvēkiem, kuriem tās visvairāk ir vajadzīgas. Dievs deva iespēju satikt dažādus cilvēkus. Ne visiem es iedevu grāmatu, dažiem bija vajadzīga saruna, citiem – lūgšana. Bija cilvēki, kuriem radās interese iepazīties ar pašu grāmatu. Laiks ritēja ātri.

Pienāca brīdis, kad bija jādodas atpakaļ uz autobusu. Ceļā uz autobusu es satiku brāļus un māsas no dažādām valstīm, tuvām un tālām. Lai ceļš uz autobusu nebūtu tik kluss, es uzaicināju ceļa biedrus vienoties kādā kopīgā dziesmā. Divi brāļi man labprāt pievienojās, un tā nu mēs gājām uz autobusu, kārtīgā vīru trio dziedot dziesmas par drīzo Kristus nākšanu.

Tuvojoties autobusam, man, pavisam nemanot, no rokām izkrita grāmata “Ceļš pie Kristus”.

Aiz manis tajā brīdī gāja četras meitenes. Viena no viņām pacēla grāmatu un piestaidzās pie manis, lai to atdotu. Es viņai pateicos, bet piebīdī: “Paldies! Bet tagad tā ir tava grāmata.” Es to pateicu ļoti laipnā tonī un ar smaidu sejā, tā, ka to vareja uztvert gan kā joku, gan kā dāvanu, gan arī kā aicinājumu uz nelielu sarunu. Man par pārsteigumu viena no viņas draudzenēm satvēra grāmatu un teica, ka viņa grib to izlasīt. Vēl lielāks bija pārsteigums, kad pirmā meitene parāva grāmatu atpakaļ un atbildeja draudzenei, ka pati grib to lasīt. Tad es jautāju: “Varbūt jūs abas gribat šo grāmatu lasīt?” Iedevu tādu pašu grāmatu arī viņas draudzenei un pastāstīju, par ko tā ir. Tā kā viņas visas bija ieinteresētas, es parādīju arī otru grāmatu – “Lielā cīņa”. Pastāstīju, par ko šī grāmata ir un kādus vēstures notikumus tā apraksta. Sarunas laikā viņām visām radās vēlēšanās grāmatu izlasīt. Tā nu katra no

viņām paņēma gan grāmatiņu “Ceļš pie Kristus”, gan “Lielo cīņu”.

Lūgšim par šīm dārgajām dvēselēm, kas tika uzrunātas! Kāds dzirdēja vēsti, kāds saņēma grāmatu, kāds dzirdēja dziesmu, kas viņu klusībā uzrunāja. Kāds atteicās, kaut gan sajuta sirdi ilgās atsaukties aicinājumam. Mēs šodien nezinām šo cilvēku stāstus. Kādu dienu mūžībā mēs tos uzzināsim. Bet šodien lūgšim par viņiem ar dedzību! Lai tad, kad mūžībā redzēsim augļus, tie būtu par iemeslu priekam, nevis skumjām. Liksim katrs kādu akmeni Jeruzalemes mūrī tā kā Nehemijas dienās, lai, veicot darbu pie mūra celšanas, Dievs varētu paveikt darbu pie mūsu pašu sirds.

Patrīcija Oberte: Sākot no pagājušā gada novembra, tiku iesaistīta GYC realizēšanā Latvijā. Sākumā biju viens no tiem darbīgajiem cilvēkiem, kas nodarbojās ar dažām lietām, lai tikai nedaudz atvieglinātu komunikāciju

GYC komandai valodas ziņā, taču beigās arī citu nometņu laikā šovasar darbojos, lai konference varētu noritēt tieši tur, kur tā notika – “ATTA centrā”. Lai gan brīžiem bija vēlme padoties un nodot stafeti kādam citam, nepadevos, jo zināju, ka šis pasākums nesīs svētību ikvienam, kas šeit ieradīsies.

Jau kopš pirmās dienas, kad sākās GYC, bija jūtama kopības un sadraudzības sajūta, jo ikviens, kas ienāca “ATTA centrā”, ienāca ar smaidu sejā. Biju viens no cilvēkiem, kas gan sagaidīja, gan arī pierēģistrēja visus klātesošos apmēram 700 cilvēkus.

GYC laikā bija iespēja satikt draugus, ko jau biju iepazinusi citos pasākumos, taču ieguvu arī jaunus draugus no daudzām Eiropas valstīm – Portugāles, Zviedrijas, Beļģijas un citām. GYC laikā bija iespēja ar jaunajiem draugiem doties iepazīt Rīgu. Manuprāt, bija jauki daļēji iejusties gan gida, gan tūrista lomā,

jo, rādot citiem kādas vietas Rīgā, bija iespējams pašiem uzzināt ko jaunu par pilsētu, kurā notiek šis pasākums.

Viena no manām mīlākajām daļām GYC laikā bija slavēšana, jo šī gada himna bija ļoti skaisti sarakstīta. Gan internacionālā, gan Latvijas mūziķu komanda, izpildot visas kopdziesmas, veidoja tik patīkamu atmosfēru, ka bija vēlme dziedāt vēl un vēl. Sabata rīta dievkalpojumā, dziedot dziesmas kopā ar jauniešu kori “Gaismas ceļā”, man skrēja pāri skudriņas, jo, lai gan Latvijā šīs dziesmas esam dziedājuši vairākas reizes, šī publika man visvairāk iekrita sirsniņā tieši ovāciju dēļ, jo pēc priekšnesumiem gandrīz katram kora dalībniekam tika izteikts kāds kompliments par skaisti izpildītajām dziesmām.

Sabata evaņģelizācijā devos ar plakātu no Daniēla grāmatas 2. nodaļas. Sākumā biju plānojuši neiet, taču tiku pamudināta iet, un

patiesībā nenožēloju, ka aizgāju, jo tieši šīs evaņģelizācijas laikā izveidojās svētīgas sarunas ar cilvēkiem, no kuriem tik ļoti daudzi par Dievu nezina.

Atziņu, ka GYC ir vēl daudz lietu, par kurām varētu rakstīt – cik tās bija vērtīgas un patīkamas, taču tad mana atsauksmīte būtu ļoti gara. Gribu atklāt, ka iespēja iesaistīties GYC komandā man ir nesusi lielu svētību un pieredzi turpmākai darbībai dažādu pasākumu veidošanā šeit pat Latvijā. Ir pilnīgi skaidrs, ka no GYC man ir daudz patīkamu atmiņu, jauna pieredze un jauni draugi. Zinu, ka šāda tipa konference man bija pirmā, taču 100% ne pēdējā! Kā sacīt jāsaka – mēs esam izredzēta paaudze Dieva Vārda pasludināšanai. Gribu piekodināt ikvienam – ja ir iespēja un vēlme doties uz kādu konferenci, nelaist šo iespēju garām!

(Foto: Inga Zēfelde un Reinis Debners)

Dievs rūpējās

Krū: Es te tā sēžu un domāju, cik gan mēs, putni, esam vērtīgi!

Krā: Protams, ka vērtīgi! Kā jau ikviena Dieva radība. Tikai kāpēc tu to tagad saki?

Krū: Tāpēc, ka cilvēki tik daudz ko nošpiko tieši no mums. Piemēram – lidmašīnas! Viņi taču paši nemūžam nebūtu tās izgudrojuši, ja nebūtu mūsu! Viņi tik ilgi skatījās uz mums un brīnījās, kādi mēs esam varenī lidotāji, noskatījās, ka mums ir spārni un labs spēciņš, un jauda, un tikai tad izgudroja savus lielos dzelzs putnus – lidmašīnas. Bez mums viņi neko nespēj – to es tev teikšu!

Krā: Tā nu gan nav! Daži cilvēki, man šķiet, ir ļoti gudri, tie, kuriem Dievs dod gudrību un saprašanu. Un vispār – Dievs cilvēkus ir radījis draudzībai ar Sevi un ļoti apdāvinājis ar visādām gudrībām un mācēšanām.

Krū: Jā, jā! Tikai vai tu zini, ka Dievs cilvēkus mudina mācīties no mums? Viņš saka, lai tie skatās uz putniņiem gaisā. Pats dzirdēju, kā reiz parkā divi vīri sarunājās.

Krā: Ko tad tu dzirdēji?

Krū: Bibēlē esot rakstīts – kaut gan mēs, putni, neaudzējam varen plašus labības laukus un mums nav milzīgielu noliktavu graudu glabāšanai, tomēr Radītājs par mums parūpējas. Lūk, tā! Tāpēc mēs dzīvojam vienā mierā! Cilvēki dažkārt par visu uztraucas un raizējas. Vai tiešām viņiem nekas cits nav ko darīt?

Krā: Zini, es domāju, ka raizējas tikai tie, kas nepazīst Radītāju. Ja viņi pazītu Dievu, tiem pat prātā nenāktu krenķēties par ēdienu vai citām lietām.

Krū: Tā tas ir! Mums patiešām nekad nekā nav trūcis!

Krā: Pie tam – raižu vietā katram putniņam ir prieks.

Krū: Redzi, tāpēc cilvēkiem jāmacās no mums! Un man tas ļoti patīk. Es tādos brīžos saprotu, ka Dievam esmu viens ļoti vērtīgs eksemplārs!

Krā: Atceries, mamma reiz mums stāstīja par kādu ļoti trūcīgu ģimeni laukos. Reiz tiem patiešām viss ēdiens bija beidzies.

Bija vakariņu laiks, bet ēdiena nebija ne kripatiņas. Tētis, kurš ticēja Dievam un zināja, ka Dievs viņus nepametīs trūcumā, lika visai ģimenei līdz pat mazākajam bērniņam sēsties pie vakariņu galda.

“Bet, tēt, mums taču nav ēdamā, kāpēc tu liec mums sēdēt pie tukšiem traukiem?” brīnījās bērni. “Tāpēc, ka Dievs parūpēsies par mums,” atbildēja tēvs.

Tā nu visa ģimene sēdēja pie tukšā galda, kad pēkšņi klusumu pārtrauca klauvējiens pie durvīm. Kas gan tur varēja būt tik vēlā vakarā?

Tētis atvēra durvis, un pie vārtiem stāvēja liela automašīna. Divi vīri jautāja tētim, vai viņš nebūtu tik laipns un nepiekrīstu paņemt pārtikas saiņus, kuri atradās kravas auto. “Mums ir salūzusi mašīna,” sacīja šoferis. “Salabot to varēs tikai pēc vairākām dienām, bet pārtika pa to laiku sabojāsies. Esiet tik laipni un pieņemiet to bez maksas! Tā tāpat sabojāsies, ja atteiksieties.”

Krū: Nav jābūt ļoti attapīgam, lai saprastu, ka šī ģimene labprāt piekrita piedāvājumam.

Krā: Tētis pateicās Dievam par rūpēm. Dieva neparastā palīdzība paglāba ģimeni no izsalkuma.

Krū: Es domāju, ka nekā netrūkst

tam, kurš uzticas Dievam. Tam nepietrūkst ne ēdiena, ne arī kādas citas nepieciešamas lietas.

Krā: Kā tu domā, brālīt, vai tomēr pats svarīgākais nav tas, lai cilvēkam nepietrūktu paša Dieva?

Krū: Jā gan, tas ir pats galvenais! Draudzība ar Dievu ir daudz vērtīgāka par maizes kukulīti vai jaunu kleitu.

Jēzus reiz sacīja: “[...] nezūdaities savas dzīvības dēļ, ko ēdisit un ko dzersit, ne arī savas miesas dēļ, ar ko ģērbsities. [...] Skataities uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūņos, un jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs neesat daudz labāki nekā viņi? [...] Un kāpēc jūs zūdaties apģērba dēļ? **Mācaities no puķēm laukā**, kā tās aug: ne tās strādā, ne tās vērpj, tomēr Es jums saku: ir Salamans visā savā godībā nav tā bijis apģērbs kā viena no tām. Ja tad Dievs zāli laukā, kas šodien stāv un rīt tiek iemesta krāsnī, tā ģērbj, vai tad ne daudz vairāk jūs, jūs mazticīgie? Tāpēc jums nebūs zūdoties un sacīt: ko ēdisim, vai: ko dzersim, vai: ar ko ģērbsimies? [...] **jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag.** Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.” (Mateja ev. 6:25, 26, 28–33)

Mīlais draugs, ikreiz, kad uzlūkosi ziedus plāvā, kurus Radītājs izveidojis tik lieliskus, un kad dzirdēsi putnu dziesmas, atceries, cik ļoti dārgs un vērtīgs tu esi Dievam! Viņš rūpējas par tevi kā par Savu mīlo bērniņu! Uzticies! Viņš par tevi rūpējas!

Līdzība atrodama Mateja evaņģēlija 6. nodaļā.

Uzdevums

Aizpildiet trūkstošos burtus ar garajiem patskaņiem **Ā, Ē, Ī, Ū**, lai atšifrētu Jēzus teikto par Viņa gādību.

Un k_p_c j_s z_d_ties apg_rba d_l? M_caities no puķ_m lauk_, k_
t_s aug: ne t_s str_d_, ne t_s v_rpj, tomēr Es jums saku: ir
Salamans vis_ sav_ godīb_ nav t_ bijis apg_rbts k_ viena no t_m.

Uzzīmē šajā rāmītī ziedus visdažādākajās formās un krāsās!

IZSLUDINĀM PIETEIKŠANOS MISIJAS SKOLAS “SŪTI MANI” NEKLĀTIENES PROGRAMMAI 2023-2025!

Atveram pieteikšanos neklātienēs studijām misijas skolā “Sūti mani” 2023.-2025. gadam! Padziļini Bībeles zināšanas sev ērtā vietā, kā arī attīsti praktiskas kalpošanas prasmes darba, studiju un draudzes vidē, kurā atrodi.

Kāpēc iegūt misijas izglītību?

“Dievs savā kalpošanā var izmantot arī neizglītotu cilvēku, kurš savu dzīvi nodevis Viņam un ilgojas nest svētību citiem. Taču tie, kuriem līdz ar šo ziedošanās garu ir arī pamatīga izglītība, Kristus labā spēj paveikt daudz plašāku darbu. Viņi atrodas izdevīgās pozīcijās.” (Kristus līdzības, 333. oriģ.)

Draudzei un cilvēkiem, kas vēl nepazīst Dievu, ir vajadzīgi nodevušies un izglītoti cilvēki! Apzināti veltot laiku Dieva Vārda papildus izpētei, paši topam pārveidoti tajā.

Kam pieteikšanās paredzēta?

Jebkura vecuma un pieredzes Jēzus sekotājam, kurš grib augt un mācīties, kā atbilstoši Dieva dotajiem talantiem padziļināt Bībeles zināšanās un kļūt efektīvāks kalpošanā cilvēkiem.

Ko piedāvājam?

Divu gadu neformālās izglītības programmu, kurā mācības (~5h nedēļā) angļu un latviešu valodā mijas ar praktisku misijas darbu katram savā ikdienā. Studenti apgūst Bībeles stāstu tiešsaistes programmā Arise, tiekas klātienēs nedēļas nogalēs reizi divos mēnešos, kur apgūst evaņģelizācijas un personīgās izaugsmes tēmas. Paralēli lekcijām tiek uzdoti praktiski mājas darbi, kas palīdz teoriju īstenot praksē. Reizi mēnesī studenti saslēdzas videokonferencē uz progresu sarunām, lai dalītos ar īstenotajiem mērķiem un kopā augtu.

Pieteikšanās saite:

ej.uz/SutiMani2023

Pieteikšanās termiņš:

10. septembris*

Pirmās tikšanās reize:

29.09.2023. – 01.10.2023.

Studiju maksa: 50 EUR/mēnesī (studentiem 50% atlaide) + 100 EUR/mēnesī tiem, kuriem būs iespēja doties 3 nedēļu ārzemju misijas ceļojumā 2025. gada janvārī.

Mācību valoda: ARISE lekcijas angļu valodā, pārējā laikā latviešu.

Kontakti: Alberts Trucis 20402143; sendmelv@gmail.com

Vairāk informācijas par programmu un procesu: sendme.lv/par-misijas-skolu/

* “Adventes Vēstu” lasītājiem – 20. septembris

PIESAKIES NEKLĀTIENES MISIJAS SKOLAS PROGRAMMAI

Pieteikšanās termiņš: **10. septembris***

Adventes Vēstu lasītājiem līdz 20. septembrim

Studiju maksa: **50 EUR/mēnesī (studentiem 50% atlaide!)**

Programmas ilgums: **2 gadi**

Vairāk informācijas:

www.sendme.lv

Pieteikšanās saite:

ej.uz/SutiMani2023

Kontakti:

Alberts Trucis
20402143